Günlük Siyasi Gazete

Gerçek

Sayı 109
17 EYLÜL 1979
500 Kuruş

AP'nin Hesabı: Anayasa Değişikliğini Zorlamak

- Sermaye ve tüm anti-demokratik çevreler Anayasanın geriye doğru değiştirilmesi için yoğun çaba harcıyorlar.
- Siyasal demokrasiye, işçi haklarına ve ulusal demokratik mücadeleye karşı yeni hükümler öngörülüyor.

Son günlerin seçimleri de kapsayan güncel siyasal olayların arasında Anayasa değişikliği için gösterilen yoğun çabaların özel bir önem taşıdığı bildiriliyor. Bilindiği gibi, Adalet Partisi, geçtiğimiz hafta başında Anayasa değişikliği konusundaki görüşünü yineledikten sonra, bu konuda CHP ile işbirliği yapmaya hazır olduğunu belirtmişti.

AP'nin öteden beri öne sürdüğü bu anti-demokratik isteğin yeniden gündeme getirilmesinin rastlantı olmadığı belirtilmektedir. Bu konuda sermaye çevrelerinde ve onun çeşitli baskı güçlerinde yoğun çabalar sürmektedir. 12 Mart döneminde 60 kadar maddesiyle geriye doğru değiştirilen 1961 Anayasasının son demokratik kalıntılarının da yokedilmesi istenmektedir.

Bu konuda CHP'nin de katılacağı değişiklik tasarılarının saptanıp hazırlanmasına çalışılmaktadır. Ekonomik güçlükler ve terörü önlemedeki başarısızlıklarından ötürü zorlanan CHP yöneticilerinin Anayasa'da yeni anti-demokratik değişiklikler konusunu bir politik pazarlık sorunu yapacakları anlaşılmaktadır. Gerçi Anayasa Mahkemesi eski başkanı CHP Siyas senatörü Muhittin Taylan, kendisine soru yöneltilen gazeteciye, anayasa değişikliğinden yana olmadığını söylemiştir. Ama Taylan'ın CHP yönetimini bağlayan bir parlamenter olmadığı da bilinmektedir.

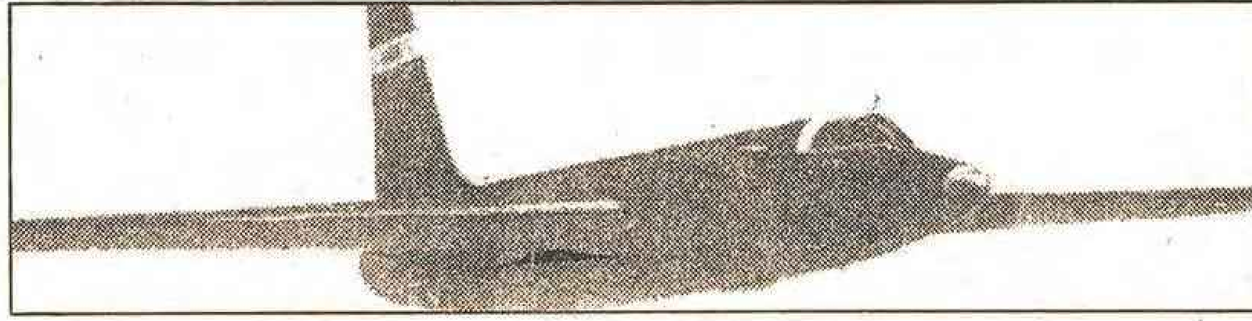
Nitekim CHP'de yetkili bir konumda bulunan Grup Başkanvekili Altan Öymen ise konuyla ilgili bir soruya verdiği cevapta Anayasa değişikliğine karşı çıkmamıştır. Öymen, «o ayrı bir konu» dedikten sonra gereksinme durumunda anayasanın değiştirilebileceğini söylemiştir. Bu demeç CHP'nin Anayasa değişikliğine yeşil ışık yakabileceği, ama bunun karşılığında kendi parti hesaplarına uygun bazı isteklerde bulunacağı izlenimini uyandırmaktadır.

Öte yandan, silahlı kuvvetlerin üst kademelerinde anayasa değişikliği konusunda istekler olduğu, Demirel'in bunu da bir koz olarak oynadığı verilen haberler arasındadır.

Öngörülen değişiklikler henüz madde madde saptanmamış olmakla birlikte, getirilmek istenen hükümler, siyasal demokrasiyi daha da kısacak, işçi haklarına, özellikle grev hakkına yeni kayıtlar getirecek, ulusal demokratik mücadeleye yeni baskılar uygulayacak nitelikte.

Anayasada yapılmak istenen anti-demokratik değişiklikler, onlara bağlı yasaları da kapsamaktadır. Bu durumda, siyasal partiler, dernekler, toplantı ve gösteri yürüyüşleri, siyasi partiler ve seçim yasalarının, basın yasasının, sendikalar ve toplu sözleşmeler yasasının, ceza yasasının, sıkıyönetim yasasının ve diğer bazı temel yasaların da geriye doğru değiştirilmesi amaçlanmaktadır.

U-2 Uçuşlarına İzin Verileceği Öne Sürüldü

ABD'nin Türk hava sahası üzerinden yapmayı tasarladığı U-2 uçuşlarına Türkiye'nin izin verebileceği öne sürüldü.

International Herald Tribune gazetesinin haberine göre, Waşington'da üst düzeyde bir Türk diplomatı bu konuda bir açıklama yaparak Türkiye Hükümetinin hâlâ daha U-2 uçuşlarına izin vermesi ihtimali olduğunu belirtmiştir.

Iran'daki şubat devriminden sonra bu ülkedeki casusluk üslerini kaybeden ABD, Sovyetlere yönelik haberalma faaliyetlerinde doğan boşluğu doldurmak amaciyla U-2 casus uçaklarının Türk hava sahası üzerinden uçuş yapmasını istemekteydi. Ancak ülke içinde gelişen tepkiler sonucu Başbakan ve Genel Kurmay Başkanı açıklamalar yaparak U-2 uçuşlarına izin verilmeyeceğini belirtmişlerdi.

Ahmet Zeydan CHP'ye Dönerken Pazarlık Yapmış

Hakkari (Özel) — Geçenlerde CHP'den istifa ettikten sonra yeniden partiye dönen Hakkâri milletvekili Ahmet Zeydan'ın CHP yöneticileriyle çeşitli pazarlıklardan sonra geri dönmeyi kabul ettiği bildiriliyor.

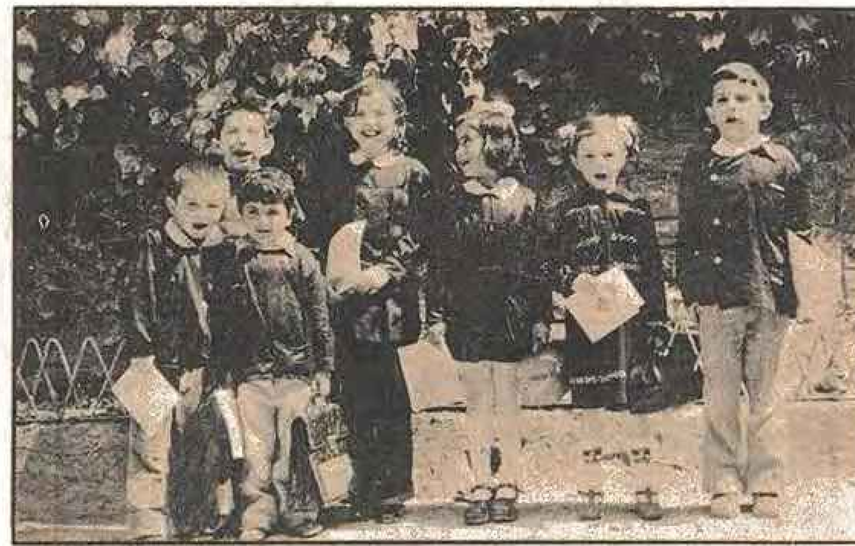
Gazetemiz Hakkâri muhabirinin bildirdiğine göre, CHP genel Sekreteri Mustafa Üstündağ'ın başkanlığını yaptığı ve Ali Topuz'un da içinde bulunduğu CHP heyetinin Ahmet Zeydan'la yaptığı pazarlığın koşulları arasında Hakkâri Valisinin başka bir ile tayini, Hakkâri TÖB-DER yöneticisi öğretmenlerin de keza başka illere gönderilmesi, YSE ve Karayollarından Hakkâri dışına benzer nakillerin yapılması yer almaktadır.

Ahmet Zeydan, CHP'ye dönüş için bu isteklerle de yetinmemiş, CHP'li Hakkâri Belediye Başkanının partiden ihracını da dayatmıştır.

Ayrıca Zeydan, 14 Ekim seçimlerinde Hakkâri'de AP adayını destekleyeceğini söylemiş, CHP yöneticileri ise buna razı olarak, kendisinin «milletvekili olarak CHP'de bulunmasının yeterli olacağını» belirtmişlerdir.

İlk Okullar Açılıyor

Birçok ilde ilkokullar açılıyor. Diğerlerinde de önümüzdeki haftalar açılacak. Her yıl bugünler, tüm halkın dikkatleri okullarda, özellikle ilk öğretimde odaklaşır. 50 küsur yıldır, defalarca eğitim seferberlikleri ilân edilmesine, yasalar konulmasına plânlamalar yapılmasına rağmen sorun, çözümlenmemiş, hatta giderek çıkmazlara sokulmuştur. Öğrenci, öğretmen, veli bu labirent içerisinde kurtuluşu gösteren bir ışık aramaktadır.

Bilindiği gibi Türkiye'de her yurttaşın ilköğretim görmesi Anayasal zorunluluktur. Devletin bu zorunluluğu yerine getirmesi, tüm yerleşim yerlerinde okul açması Anayasal görevidir. Devletin bu görevini yerine getirme oranına okullaşma oranı diyoruz. İkinci V. yıllık Kalkınma Planına göre okullaşma sorunu 1971-1972 öğretim yılında çözülecek, okullaşma oranı % 100'e ulaşacak bir başka deyişle okul çağındaki tüm çocuklar okula kavuşacaktı. Oysa bu oran 1973-74 öğretim yılında % 92; 1976-1977 de % 93'dü Yaklaşık 4500 köyde okul yoktur. Ve 2 milyon çocuk okulsuzdur.

Açılan okulların okul niteliğide anlayışa göre değişmektedir. 1972 yılında yurdumuzdaki 38.292 ilkolun; 14.140'ı tek derslikli, 11.752'si 2 derslikli; 3.671'i üç derslikli, 1.261'i dört derslikli, ancak 5.468'i beş ya da daha çok dersliklidir. Okullarımızın yarıdan çoğunda birleştirilmiş sınıflarda öğretim yapılmakta, bir öğretmen 2, 3, 4. 5 sınıfı birden okutmaktadır.

Sorunun bir başka yanı da, derslik olmamasından 2.li, 3'lü öğretime gidilmesidir. O kadar ki bugün ikili öğretim doğallaşmıştır. Milli Eğ. Bakanları, yıllardır ilköğretim Haftası açış konuşmalarında «Bu yıl üçlü öğretim olmayacak» demelerine rağmen sorun çözümlenmemekte, hatta zaman zaman dötlü öğretim bile yapılmaktadır. Çünkü artan nüfus ve okur-yazar olmayanların okula gitmeleri için gerekli oranda okul açılmamaktadır. 1974-75 öğretim yılında 8000 dersliğe ihtiyaç varken ancak bunun yarısı kadar 4000 derslik yapılabilmiştir.

Yetersiz derslik sayısı, bir öğretmene düşen öğrenci sayısınıda artırmaktadır. 222 sayılı yasa «Birleştirilmiş sınıflar dahil bir öğretmene düşen öğrenci sayısı 40 dan fazla olamaz» demesine rağmen, sınıflardaki öğrenci sayısının 50-60 olması hiç kimsece yadırganmamaktadır.

Sorunların çözümü için yasalar koymak, plânlar yapmak yeterli olmuyor. O yasaları uygulamak, plânların gereğini yerine getirmek şart. Yasalara göre Devlet gelirlerinin % 3'ü, özel idare gelirlerinin % 20'si, köy gelirlerinin % 10'u temel eğitime ayrılması gerekir. Oysa bunların hiçbiri gerçekleştirilmemektedir. Yani Devlet yasal zorunluluğunu yerine getirmemekte. Örneğin II. V. yıllık kalkınma plânında ilköğretime öngörülen ödeneğin % 47,7'si yasa emrine karşın verilmemiştir.

İlköğretim sorunu yalnız derslik yapmak, öğretmen bulmakla sınırlandırılamaz. Sorunun en yakıcı taraflarından biri de anne - babayı ilgilendiren okul masraflarıdır.

Anne - babalar çocuklarını gönderecek okulun yanısıra okul masraflarını da kara kara düşünmektedir. Zaten büyük açıklar veren aile bütçelerine, okul masrafları taşıması güç yükler getirmektedir.

En ucuzu 300-350 TL. olan önlükler, tanesi 15 TL. olan bir kurşunkalem, 400-500 TL. olan çanta, bulunmayan kitaplar, bugün ailelerin başsorunudur.

Bütün bu sorun ve yetersizliklere, eğitimimizin tüketici, özünlemeci, yaşadığı topluma yabancı, yoz insanlar yetiştirdiğini de eklersek sorunun öneml ve gelişiminin sağlıksızlığı daha iyi anlaşılır.

Gerçek Durum

Sosyalist hareketin birliği

Türkiye zor bir dönemden geçiyor. Emekçi halk yığınları çetin koşullarla karşı karşıya bulunuyor. Türkiye'nin ekonomik ve sosyal düzeninin kaçınılmaz bir sonucu olan bunalımın yükü bütünüyle emekçi sınıf ve katmanların omuzlarına yüklenmiş durumda. Emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin sınıfsal ve ulusal tahakkümü, sömürüyü sürdürmek amacıyla şiddetlendirilmek isteniyor. Ama egemen güçler rahat değil.

Egemen güçler cephesinde şaşkınlık ve telâş var. Çünkü karşılarında hızla gelişen bir toplumsal uyanışın ve giderek güçlenmeye namzet bir halk hareketinin bulunduğunu görüyorlar. Yükselen emekçi sınıf mücadelesi —içinde taşıdığı tüm zaaflara ve eksiklere rağmen, şu anki kendiliğinden karaktere rağmen— gene de ileri boyutlarda. Emekçi halk güçlerinin sömürüye ve her türlü baskıya karşı gelişen mücadelesi, bir yandan kapitalist egemenliğin ve sistemin temellerini sarsıyor, öte yandan sömürücü zümreler arasındaki çıkar çekişmelerinin de derinleşmesini sonuçluyor.

Tekelci burjuvazi son on yıl içinde 11 hükümet denediği halde kendisine çıkar yol bulamadı. Ve bulamayacak da. Bunlar arasında en son başvurduğu sosyal demokrasi silahının da ne çabuk paslandığı herkesçe görüldü. Kitleleri reformcu hayallerle oyalama oyunu tutmadı. Emekçilerin bazı ekonomik-demokratik acil taleplerine bol vaadlerde bulunarak iktidara gelen sosyal demokrasinin, bırakınız kendi reformcu düşlerini gerçekleştirmeyi, eskiden savunduğu burjuva demokratik ilkelerine bile sırt çevirdiği son 20 ayda yaşandı.

Devamı 5. sayfada

Gazetemizin TRT'ye Verdiği İlândan «Sosyalizm» Sözcüğü Çıkarıldı

Gazetemizin günlük yayına geçişi nedeniyle televizyona verdiği ilanda yer alan «sosyalizm» ve «sosyalistler» sözcükleri çıkarılmıştır.

İlanın grafik düzeninde yer alan «Demokrasi-Bağımsızlık-Sosyalizm İçin» deyimindeki sosyalizm sözcüğü ile, «Sosyalistlerin Birliği İçin» ibaresi metin dışı bırakılmıştır.

TRT yetkilileri çıkardıkları bölümlerin TRT ilkelerine uymadığını ve seçim yasaklarını çiğnediklerini öne sürmüşlerdir.

Oysa, bilindiği gibi TRT'nin reklamlarda seçim yasaklarına uyması ancak seçime katılan partilerden birisinin propagandasının yapılmasına, ya da hükümetteki partilerin eleştirilmesine engeldir. Gazetemizin televizyona verilen ilanında «TRT'nin seçim yasaklarına» aykırı bir yanı yoktur.

Olsa olsa bu ilandaki SOSYALİZM sözcüğü, TRT'nin genel ilkelerine aykırıdır. Bir başka deyişle, yetkililer «sosyalizm» ve «sosyalistler» sözcüğünün TRT'de geçmesini istememektedirler.

Bu konuda gazetemiz adına açıklama yapan Ali Kar, TRT'nin tutumunu kınayarak şöyle demiştir: «Şayet sermaye sınıfının bir gazetesi TRT'ye verdiği bir ilanda «Hür Teşebbüs ve Kapitalizm İçin» ibaresini kullansaydı, hiç kuşkusuz, bu sözler sansüre uğramayarak TRT'nin ilkelerine ve TRT'ye özgü seçim mevzuatına uygun olurdu. Ama, işçi sınıfının ve emekçi halkın bir gazetesi, kapitalizme karşı olduğu için, onun ilânındaki «sosyalizm» sözcüğü TRT tarafından sansür edilmektedır.»

6 Ayda 21 İşyerinde Lokavt Uygulandı

21 İŞYERİNDE LOKAVT NEDENİYLE 5613 İŞÇİ İŞSİZLİĞE TERKEDİLDİ.

Ekonomik bunalımın yoğunlaşmasına bağlı olarak işçi işveren ilişkilerindeki uyuşmazlıklar da artıyor. 1 Ocak 1979'dan 15 Temmuz'a kadar geçen 6.5 aylık dönemde 112 işyerinde grev, 60 işyerinde direniş, 21 işyerinde ise lokavt uygulamasına geçildi. Grev ve direnişlere katılan işçi sayısı 22643'ü buldu. 21 iş yerinde lokavt uygulaması ile 5613 işçi işsizliğe terkedildi.

Bu altı aylık dönem içinde çeşitli gerekçelerle 18133 işçiye zorunlu izin kullandırıldı. 11.148 işçi işten atıldı. İşten atmaların genellikle toplu işçi çıkarımı biçiminde olduğu açıklandı. Toplu sözleşme görüşmelerinin artacağı ve toplam olarak 500 bin işçiyi kapsayacağı göz önüne alındığında işçi işveren ilişkilerinin daha da artacağı belirmektedir. Önümüzdeki

Devamı 5. sayfada

Maden-İş MESS İle Pazarlıkta Enflasyon Oranı Ölçü Alınacak

İstanbul (a.a.) — Türkiye Maden-İş Genel Başkan vekili ve toplu iş sözleme dairesi başkanı Kemal Daysal, «MESS ile toplu pazarlıkta isteyeceğimiz ücret artışını, son 20 ayda yüzde 176'ya varan enflasyon oranı ile bu hızın önümüzdeki iki yıllık artışı belirliyor. Bizim için makul ölçü budur» demiştir.

Kemal Daysal, Anadolu Ajansı'na yaptığı açıklamada, önümüzdeki Ekim ayında Türkiye Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS) ile başlayacak toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde Türkiye Maden-İş'in 112 işyerinde çalışan 35 bin işçiyi temsil edeceğini belirtmiştir.

Kemal Daysal, Türkiye Maden-İş yetkili kuruluşlarının, MESS

Devamı 5. sayfada

MESS Üyelerinin, Grev Olasılığına Karşı Durumlarını Ayarlamaları İsteniyor

MESS işverenleri arasında toplu iş sözleşmesi görüşmeleri öncesinde özel toplantılar yapılıyor. Toplantılara, Sanayi Odaları ve TÜSİAD yetkililerinin de katıldığı belirtiliyor.

Ankara — Madeni eşya işkolunda, önümüzdeki günlerde başlayacak toplu iş sözleşmesi görüşmeleriyle ilgili olarak, işverenlerden bazı ön önlemler alınması istendiği bildirilmektedir. ANKA muhabirlerinin edindiği bilgiye göre, kısa adı MESS olan Madeni Eşya İşverenleri Sendikası üyesi işverenler arasında bir süreden beri özel toplantılar yapılmaktadır.

Toplantılarda, MESS üyelerinin 7-8 ay kadar sürebilecek bir grev olasılığına karşı, mal ve stok durumlarını ayarlamaları önerilmektedir. Ayrıca, toplu iş sözleşmesi görüşmeleriyle ilgili olan Maden İş Sendikası ile hiç bir biçimde özel ilişki kurulmaması istenmektedir.

MESS üyelerinin bulunduğu bölgelerde düzenlenen toplantılara, bölgedeki Sanayi Odaları yetkilileri ile TÜSİAD temsilcilerinin de katıldığı haber verilmektedir.

Darbeci Sampson Sığınacak Ülke Arıyor

Lefkoşe, — 15 Temmuz 1974 darbesinin sekiz günlük cumhurbaşkanı Eoka'cı Nikos Sampson'un avrupa'da sürekli sığınacağı bir ülke aradığı bildirdildi.

Yargılanarak 20 yıl hapse mahkum edilen, ancak cezasının ikinci yılını çekerken rahatsızlanarak tedavi için salıverilen ve Almanya'ya giden Eoka'cı Nikos Sampson'a ne Alman ne de Amerikan makamları sürekli yerleşme izni verdi.

Halen Münih'te bulunan Nikos Samson'un herhangi bir hastahaneye yatmadığını bildiren Apo Yevmatini adındaki Yunan Gazetesine göre kendisini muayene eden Yunanlı bir doktor da hiçbir ciddi rahatsızlığı bulunmadığını saptadı.

Nikos Samson ise Avrupaya yerleşmek istediği yolundaki haberler üzerine bir açıklama yaptı «ben Kıbrısa ait bir insanım, tedavim tamamlandıktan sonra Kıbrıs döneceğim». dedi

Ahmet Kaçmaz: «Seçimlerde CHP'ye Oy Verilmesini İstemek, MC Partilerinin Degirmenine Su Taşımaktır»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, CHP'nin halka yaptığı vaadlerin hiç birini yerine getirmeyerek, emekçilere bir yarar sağlamayacağını gösterdiğini, bu nedenle CHP'ye oy verilmesini istemenin emekçilerin gerçek eğilimlerine zıt düşmekten başka sonuç vermeyeceğini söyledi. Ahmet Kaçmaz, «Böylece, bir seçim zaferi kazanarak hükümeti çökertmeyi hesaplayan AP ve yandaşlarının değirmenine su taşınmış olacaktır.» dedi.

Ahmet Kaçmaz gazetemize verdiği demeçte özetle şunları söyledi:

«Sol bölünmüştür, solda güçlü bir alternatif yoktur» gerekçeleriyle önümüzdeki seçimlerde CHP'nin desteklenmesini istemek ve önermek —eğer bu solculuk adına yapılıyorsa— emekçi halka karşı işlenmiş bağışlanmaz bir suçtur. Hükümet kurmadan önce demokratik ve ekonomik vaadlerde bulunan Halk Partisi, bunların

Devamı 5. sayfada

«Kimliği Bilinmeyen Kişiler» Eylemlerini Sürdürüyor

GECE BEKÇİSİNİ AĞIR YARALAYANLAR ARANIYOR

Hasköy başkomserliğinde görevli bir gece bekçisini ağır yaralayan bilinmeyen kişilerin saptanması için arama çalışmaları sürüyor. Cumartesi günü sabaha karşı devriye görevini yapan 26 yaşındaki gece bekçisi Mehmet Akbulut, un fabrikasının önünde kimlikleri belirlenemeyen iki kişinin açtığı yaylım ateşi sonucunda ağır yaralanmış ve koma halinde Guraba hastahanesine kaldırılmıştı.

AKSARAY'DA İKİ KEZ OTOMOBİLDEN ÇEVREYE ATEŞ AÇTILAR

Aksaray Kürkçübaşı mahallesinde bir buçuk saat ara ile plakaları saptanamayan otomobillerden bilinmeyen kişiler çevreye ateş açtılar. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı, herhangi bir neden de bulunamadı.

MERSİN'DE İŞ HANINA BOMBA KONDU

Mersin'de kimliği bilinmeyen kişiler tarafından Gümrük meydanındaki bir iş hanına cuma gecesi konulan bomba 10 dükkân ve iki bankanın hasar görmesine yol açtı. Tahrip gücü çok fazla olan bombayı koyanlar aranıyor.

İTFAİYECİNİN OTOMOBİLİNE PATLAYICI ATILDI

Fikirtepe'de Kadıköy itfaiyesinde görevli Mehmet Çimir'in otomobiline kimliği belirlenemeyen kişiler patlayıcı madde attılar. Otomobil hasar gördü, bazı evlerin camları kırıldı.

KAHVE TARAYAN DÖRT FAŞİST YAKALANDI

Balıkesir'de bir kahvehaneyi 12 Eylül günü tabanca ile tarayarak üç kişinin ağır yaralanmasına neden olan dört faşist yakalandı. Şeref Demirtaş, Arif Mutlu, Celâl Atalay ve Mustafa Solmaz adlı sanıklar gözaltına alındı.

İleri Gözetleme ve Seçim

Av. Müşür Kaya CANPOLAT

«İleri gözetleme» askerlikte ve özellikle «topçuluk» dalında iki sözcüğün de anlamına tıpatıp uygun bir görevi anlatan deyimdir. Çıplak gözle ya da dürbünle ileri hatlarda, düşmanı gözetliyen, arazinin durumunu, hedefin yerini, cinsini, boyutlarını telli telsiz araçlarla birliğine ulaştıran görevliye «ileri gözetleyici» denilmekte ve böyleleri birliğin yürekli, bilgili, yetişkin elemanları arasından seçilmektedir.

Savaşta topcular uzun menzilli silahları ile önde savaşan birliklere destek sağlıyabilmek için doğal engellerin arkasında bulunan hedeflere isabetli atış yapmak zorundadırlar. Atışları düzenliyen «Ateş idare Merkezi» ileri gözetıeyicilerden gelen bilgilere göre önce tanzim satışları ile sonra da bunları kaydırmak sureti ile hedefi bulabilecektir. İleri gözetleyicilerden gelen bilgiler «hatasız» ise hedefleri dövmek mümkündür. Aksi halde topçunun sağlıklı atış yapmasına imkan yoktur.

Sınıf savaşımında da «İleri gözetleme»ye benzetilebilir görevler vardır. Üstelik görevler daha da zordur. Çünkü, askeri bir birlikte eğitilmiş ve hazır ileri gözetleyicilerle işe girişildiği halde, sınıf savaşımında ileri gözetleyiciler sınıf catısmalarının akışı içinde kazandıkları deneyimlerle kitlelerin arasından yetişecektir. Doğruluğundan emin oldukları bilgileri kitlelere ancak bu ileri gözetleyiciler verebilecek ve kitleler ancak bu bilgilerle hedefleri bulabilecektir.

Ülkemizde yıllardanberi fasizme, kapitalizme ve emperyalizme karşı bir savasım veriliyor. Bu savaşım içinde yetişmiş devrimciler ve örgütler «ileri gözetleme» görevini de yapıyorlar. Ancak demokrasi cephesinde yer alan ve alabilecek olan kitlelere ulastırılan bilgi ve deneyimler, kitleleri savaşıma katmağa yetmemektedir. Bu görevin hakkı ile başarıldığını söylemek bu nedenle imkânsızdır.

Bugün faşizm, bütün gücü ile işçi ve emekçi sınıflara yüklendiği ve onları tehdit ettiği halde, örgütlenmiş ilerici ve demokrat güçlerin anti-fasist bir platform'da bir araya gelemeyişlerini kitlelere izah etmeğe elbette imkân yoktur.

Bu güne değin, birlik ve platform çağrıları, güçbirliği önerileri, ortak eylem girişimleri başarıya ulaşamamıştır.

Demokrasi güçleri bir eylem birliğini gerçekleştiremedikleri sürece kitlelere teorik ve pratik önerilerini anlatma olanaklarını bulamıyacaklardır.

Kitlelerin kısmî senato seçimleri ile karşı karşıya geldikleri bu seçim döneminde, seçime katılan sosyalist ve ilerici partiler ve bağımsız adaylarla onları destekliyen demokratik örgütler, bazı bölgelerde, yasal seçim toplantılarından birkaçını, anti-faşist bir gösteri niteliğine yükselterek, herbirinin sözcülerinin faşizme karşı savaşımda önerileri ne ise onu dile getirerek, hem faşizme karşı ortak bir savaşım verilebileceğini, hem de seçim sonrası örgütleri zorlayacak olan anti-faşist güç birliği önerilerinin temeli olabilecek bir girişimi gerçekleştirebilirler.

Bu seçimde, sosyalist ve ilerici parti ve adayların beklenen oyları alamaması halinde, faşizmin saldırısını yoğunlaştıracağı ve bunu kitlelerden kopukluğun sonucu olarak yorumlayacağı anlaşılmaktadır.

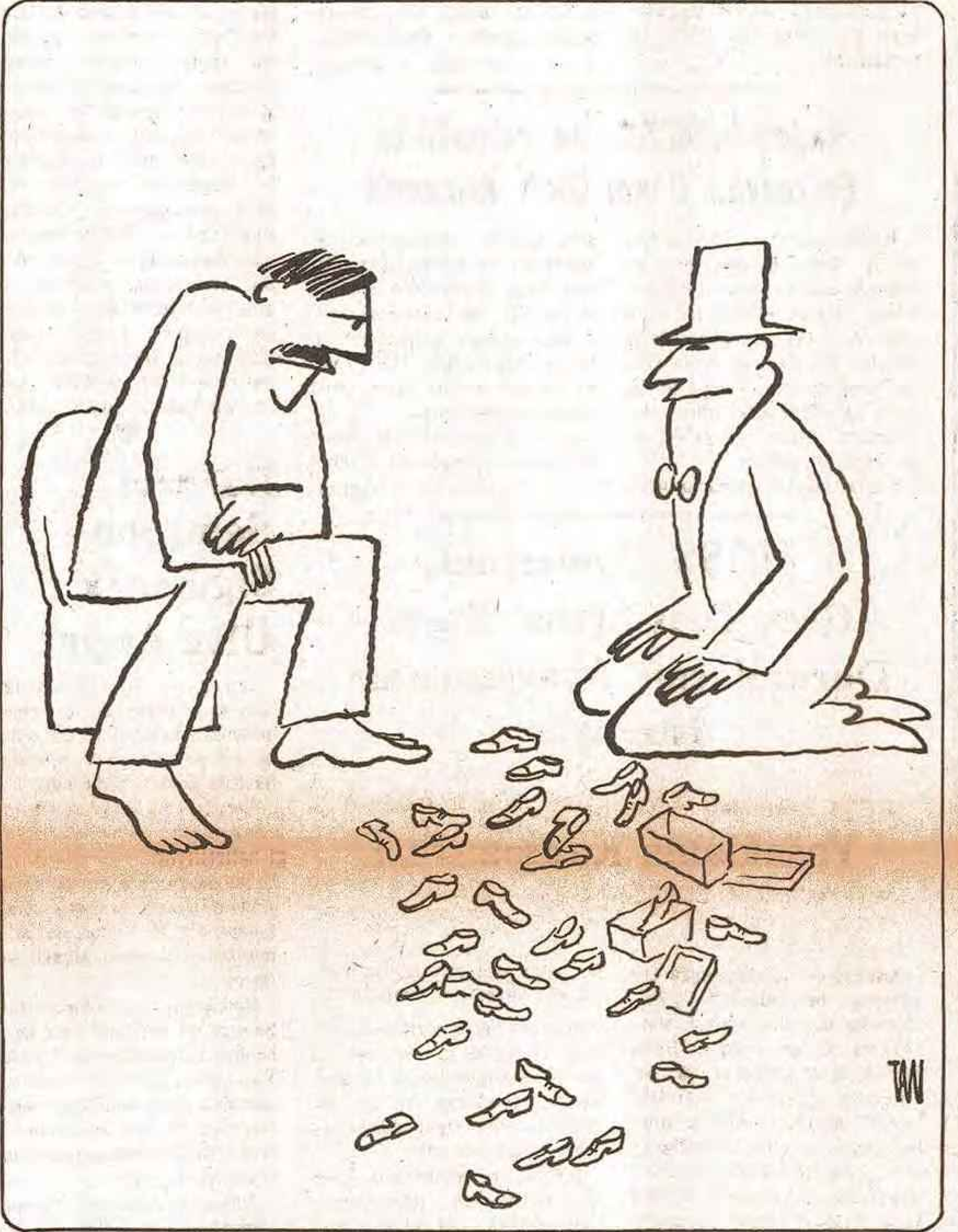
Bu saldırıyı durduracak olan elbette örgütlü savaşımdır.

Ancak, sosyalist ve ilerici demokrat örgütlerin tek tek kendi alanlarında verdikleri savaşımla faşist saldırıyı durdurmalarına imkân yoktur. Anti-faşist bir cephe'de tüm güçlerin birlikte verecekleri savaşımla faşizm yenilecektir.

Bu birlikteliğin başlangıcı olarak seçim toplantıları, tüm engeller aşılarak, ortak anti-faşist bir niteliğe yükseltilebilir.

Böyle bir eyleme katkıda bulunmak seçimde fazla oy almaktan dana mı az değerlidir.?

ÇİZİ YORUM

Tektaş Ağaoğlu — Bakış

Anayasa Değiştirme ve Demokrasi Düşmanlığı

Yasakçı eğilimlere fırsat ve meydan verildikçe yasakçılar gemi azıya alacaklardır. Bunun kesin kanıtlarından biri faşist terörü kendilerine dayanak yapıp gerekçe olarak kullanan karanlık güçlerin son günlerde yeni anayasa değişikliği önerileriyle yine piyasaya çıkmış olmalarıdır.

Anayasada yeni değişiklikten kasıt, açıkça ortada ki, emekçilerin ve faşizmden çıkarı olmayan tüm halk kesimlerinin demokratik hak ve özgürlüklerine kastetmektir. Demokrasi halk güçlerine yarıyor. Onun için güçleri bir yandan mevcut kısıtlı demokrasiye sahip çıkarken, bir yandan da daha kapsamlı ve devrimci içerikli demokratik haklar için mücadele ediyorlar. Halk düşmanları da bunun böyle olduğunu pekâlâ biliyorlar, onun için demokrasiyi halka çok görüyorlar ve ikide bir anayasal hak ve özgürlüklere saldırıyorlar. Faşist terörü meşrulaştırıp kullanmak için terörün kaynağının özgürlükler olduğunu söylüyorlar. Demirel'in, Toker'in, Narin'in, burjuva basının çığırtkan kalemşörlerinin, «Anayasa değişmeli!» diye şimdi hep birlikte yaygarayı koparmaları bundan.

Elbette ki anayasalar değişmez değildir. Gerici hâkim güçler bunu daha önce de ispat ettiler. Sorun Anayasanın «dokunulmazlığı»nı savunmak değil, yeni anayasa değişikliği yoluyla halk güçlerine saldırıyı şiddetlendirmeyi tezgâhlayan yasakçıların yolunu kesmektir. Anayasalar halk güçlerinin ihtiyaçları ve özlemleri doğrultusunda da değiştirilir. Sorun, çıkarlarını savunmak için faşizmi vurucu yedek güç olarak kullanarak demokrasiyi rafa kaldırmaktan başka çaresi olmayanlara karşı halk güçlerinin demokrasi için mücadelesini daha da yükseltmektir. Bugünkü son derece kısıtlı demokrasi bile halk düşmanlarına çok geliyor. Bu kısıtlı demokrasiyi dahi koruyabilmek için daha kapsamlı ve devrimci içerikli demokratik hak ve özgürlükler için kararlı mücadele şarttır.

Bunu sağlamanın yolu, başta işçi sınıfı sosyalistleri olmak üzere, tüm demokrasi güçlerinin birliğinden geçer. Bunu herkes biliyor ve söylüyor. Ama iş somut ve pratik adımların atılmasına gelince türlü engellemeler boy gösteriyor. Önümüzdeki dönem bu engelleri aşma mücadelesinin yeni aşamalarına varacağı dönemdir. Bu mücadeleye katkı getirmek günlük GERÇEK'in gündemindeki en baş maddelerden biri olacaktır.

Gazioğlu «Necdet Uğur Öğretmene Sırt Çevirdi»

Ankara, — TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gaizoğlu, Milli Eğitim Bakanı Necdet Uğur'u «öğretmenlerin aleyhine olmakla» suçladı, «bugüne kadar öğretmene sırtını çeviren hiç bir bakan başarılı olamamıştır» dedi.

Gültekin Gazioğlu, Cumartesi günü Ankara'da yapılan TÖB-DER şube Başkanları toplantısında yaptığı konuşmada, Milli Eğitim Bakanının öğretmen ve öğrencilere baskı yaptığını, MC dönemi müfettişlerinin raporlarına göre, üyelerinin sürüldüğünü öne sürmüştür. Gazioğlu, Güney Doğu ve Doğu'da görev yapan yerli öğretmenlerin, İç Anadolu ve Ege illerine sürüldüğünü savundu.

Öğretmenlerin çeşitli sorunlarına değinen TÖB-DER Genel Başkanı, bir ilokul öğretmeninin 6 bin lira maaş aldığını, bu paranın büyük kentlerde ancak ev kirası olduğunu belirten Gazioğlu konuşmasında özetle şunları söyledi:

«Son 20 ayda, örgüt olarak mühatap olduğumuz işlemler, iktidarın örgütümüze yaklaşımları MC dönemlerinden çok farklı olmamıştır. Şubelerimiz, üyelerimiz, Genel Merkezimiz benzer baskıları yaşamıştır, yaşamaktadır. Dün demokratik kitle örgütlerini göklere çıkaranlar, bugün tek demokratik kitle örgütü olarak kendi partilerini görmektedirler. Bunu kurul toplantısında söylemektedirler. Dün, tüm memurlara grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı vaat edenlerin bunu miting meydanlarında yüzbinler önünde söyleyenlerin, bugün en ilkel örgütlenme biçimi olan derneklere dahi tahammül edemediklerini ibretle gözlemekteyiz. Devrimci-demokratik kitle örgütlerini karşıya alanların, birkaç düzen örgütü ile imzaladıkları toplumsal anlaşmanın da yürümediğini yürümeyeceğini görmeleri artık gerekmez mi? Egemen politikada, muhalefette vaat edilenlerin, iktidara gelince tersini yapmak, bir kural mıdır? Özgürlük vaat ederek, özgürlükleri kısıtlamak yayın yasakları koymak, sendika vaat edip, dernekleri kapatmak, faşist terörü durduracağım diye, faşist odakların daha cüretli cinayetler işlemelerine göz yummak, insanca hakca bir düzen» vaadedip, tarihimizin en hızlı ve amansız sömürüsüne yol ververmek, emekçiler için hayatı ateşten bir gömlek haline dönüştürmek, eğitim sistemini yeniden düzenleyeceğim deyip, tüm hastalıkları, eşitsizlikleri aynen korumak. Irkçılığa, kafatascılığa karşıyım deyip, şövenizme alabildiğine yol vermek. Elbette bunlar da bir politikadır. İşçilerin emekçilerin zararına işleyen bir politikadır. Ancak dünyanın hiç bir ülkesinde işçilerin emekçilerin sonuna kadar aldatıldığı görülmemiştir.»

ES-KOOP Yöneticileri Kongreden Korkuyor

ES-KOOP (Eskişehir Köy Kooperatif yeri Birliği) yöneticileri Mayıs 1979 da yapılması gereken kongreyi bir türlü yapmıyorlar. Kongrenin ne zaman toplanacağını da söylemiyorlar. Kendileri ile konuştuğumuz kooperatif başkanları, yöneticilerin suistimalleri olduğunu, ES-KOOP'un kaynaklarını yediklerini, hesap vermekten korktukların için kongreye yaklaşmadıklarını söylüyorlar. Amaçları açıklarını kapamak, zaman kazanarak suçlarını örtmek. Bu arada sırtlarını da bazı CHP'li bakanlarla dayamışlar, politik baskılarla kendilerine oy verecek delege arıyorlar. Eğer delegelere baskı yaparak yeniden işbaşına gelirlerse kimbilir neler yapacaklar! Zaten içlerinde hiçbirisi üretici değil. Başkan Sadık Öztaş emekli kâtip ve CHP İl Genel Meclis Üyesi. Diğerleri ise Cafer Güven Belediye Başkanı, Fevzi Okçu; Muhtar, Azmi Taştaban: Tüccar, Hüseyin Tektaş; Tüccar, Mustafa Aydın: AP'li bir öğretmen.

Ama Kooperatifler bu kez kararlı. «ES-KOOP'u soyguncular-dan kurtaracağız» diyorlar. Onları, oyuna getirdikleri Gündüz Ökçün de kurtaramaz» diyorlar daha şimdiden 32 kooperatif kararını vermiş bile,

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Sibiryalı İkizler

Birleşmiş Milletler tarafından, Çocuk Hakları Evrensel Bildirgesinin yayınlanışının 20. yılına rastlayan 1979'un Çocuk Yılı ilan edilmesinin amacı, tüm Dünya'nın dikkatini «geleceğin büyüğü»nün sorunlarına çekmekti.

Dikkatler çekildi, geriye yine sorunlar kaldı...

Bu nedenle dikkatinizi «sorunları» temelden çözümlenmiş, kendisine verilen büyük önemle toplumun «imtiyazlı» tabakası olan, sosyalist ülkelerde yaşayan çocukların iki minik temsilcisi «Sibiryalı ikizlere» çekiyoruz.

Hepimize «Merhaba!» diyorlar...

Genel-İş Bugün Mersin Belediyesi'nde Greve Gidiyor

Mersin, 15 (anka) — Mersin belediyesinde DİSK'e bağlı Genel-İş sendikasınca alınan grev kararının, Pazartesi günü uygulanacağı bildirildi.

ADANA'DA ZAFER TEKSTİL'İN

ADANA (Özel) — Adana'da kurulu Paktaş Pamuk Ticaret ve Sanayi A.Ş. ile Akdeniz Mensucat İplik'te mahkemenin verdiği irade beyanı kararı sonucunda işçiler sarı sendika TEKSİF'i terkederek DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikasına geçtiler. İrade beyanı oylamasını TEKSTİL ezici bir çoğunlukla kazandı. Paktaş'ta TEKSTİL'in 2968 oyuna karsılık Teksif ancak 100 oy alabilirken, Akdeniz Mensucat'ta TEKSTİL 505 oyla, 85 oy alabilen Teksif'e üstünlüğünü bir kere daha kanıtladı.

Gericilerin, faşistlerin terör estirmelerine, tezgâhlanmak istenen provakatif olaylara karşılık işçiler TEKSTİL'e geçmek için verdikleri kararlı mücadeleyi sonuna kadar sürdürdüler. Tüm baskılara rağmen irade beyanında TEKSTİL'e evet diyerek mücadelelerini başarıyla noktaladılar.

YÜKSEK SEÇİM KURULU SİYASİ PARTİLERİN RADYO-TV KONUŞMA SAATLERİNİ DEĞİŞTİRDİ

Ankara, (a.a.) — Yüksek Seçim Kurulu, Millet Partisi'nin 14 Ekim'de yapılacak seçimlere katılmaması üzerine radyo ve televizyon propanda konuşmaları nın saatlerini, yeniden düzenlemiştir.

Yüksek Seçim Kurulunun kararına göre, propaganda konuşmalarının başlayacağı 2 Ekim günü, yayın saat 18.23'te başlayacak ve 21.47'de sona erecektir. Daha sonraki günlerdeki propaganda konuşmaları 18.03'té başlayacak, 19.57'de bitecekti. Propaganda süresinin son günü olan 13 Ekim'de ise yayın 15.53'te başlayacak, 17.47'de son bulacaktır.

Okurlardan

Bitmeyen Acı

Biz Suudi Arabistan'da çalışan işçileriz. Üç senedir tam anlamıyla sömürülüyoruz. Büyük bir sabırla bu acı ve ızdırapların bitmesini bekliyoruz. Kontratımızdaki, yılda bir ay Türkiye'de izin kullanma hakkı, sigorta, ikramiye, yıpranma ücreti vs. şeylerin, ne uygulanması, ne de bu hakları karşılayan parası var. Bizim bunları kabullenmemize, Ülkemizdeki işsizlik ve pahalılık neden olmuştur.

Arap patronumuz kazandıkça bize karşı yönelttiği baskı ve sömürü artıyor. Buna sebep, patronun çanak yalayıcısı, gazetelerden Türkiye'de işsizliğin büyük boyutlara ulaştığını okuyor. Şu anda mevcudumuz 27 kişidir. Hepimiz ufak bir odada yatıyoruz. Ranzalar üç-iki katlı, üst katta yatanlar merdivenle yataklarına çıkıyorlar. Evimizin avlusuna ise patron fuzuli eşya ve takımlarını depo etmiş. Bu kadar mevcuta bir tek banyo vardır. Bunu hem tuvalet, hem de banyo olarak kullanıyoruz.

Bizim bu köye haftada üç kez su geliyor. Çoğumuz duş alamadan su bitiyor. (bizim çalıstığımız yer şehir merkezinden 20 kilometre uzaktadır.)

Patronumuzun en son oynamak istediği bir başka oyun. Suudi Arabistan Kralı (Halet Abdol Azez) ramazan ayında tüm Suudi yerlisi ve yabancı uyruklu işçiler için, bu ay boyunca 5 saat çalışma kanunu çıkarmış. Bizim patron bizi 8-10 saat çalıştırmaya diretti. Biz buna karsı geldik, bu hareketimiz yerindedir. Çünkü iş ve işçi bulmaya gitsek patronu hapise atarlardı. Bizce bu 5 saatlik kısıtlama yalnız oruç tutanlaradır, lâkin siz oruç tutmuyorsunuz dedi. Bunun kanun olmadığını öğrendik. Yalnız burada herkesin oruç tutması mecburidir. Sokakta veya işyerinde herhangi bir şey yenilip içilirse, dini islâm ise 6 ay, eğer islâm dininden başka bir dine bağlı ise oruç ayı boyunca hapis edilir.

Buradaki hapishane ve zindanlar Osmanlılardan kalmadır. O zamanlar o kadar sağlam ve derin yapılmış ki, halen kullanılıyor. Bizim burada oruç tutabilmemiz için ölmemiz lâzım, çünkü sıcaklık derecesi 50-60 dereceden aşağı inmiyor.

Muhittin Altınçınar
AL AHSA HOFUF
SUUDİ ARABİSTAN

Birliğe Çağrı

Son zamanlarda sermaye çevreleri ve burjuvazinin sözcüleri Türkiye'nin iki büyük burjuva partisini «demokrasiyi koruma» yolunda birliğe çağırıyorlar. Bu iki partiden birisi demokrasi düşmanı faşistleri kollayan AP, diğeri ise yokluk, pahalılık, işsizlikten halkı canından bezdiren söylediği sözleri unutup hiç birini yapmayan sosyal demokrat CHP.

Bu iki parti «demokrasiyi korumak» için bu anı mı buldular? Yani daha önceleri demokrasi tam olarak işliyordu da, şimdi mi işlemediğini anladılar? Belki haklılar. Ülkemizdeki demokrasi burjuva demokrasisidir. Burjuva demokrasilerinde patronların özgürlüğü sınırsızdır. Milyonca emekçinin özgürlüğü ise belirli dar bir çerçeveye sığdırılmıştır. Bunu anlamak da güç değildir. Bugün emekçi halkımızın belkemiğini teşkil eden işçiler bir direnişe kalksa, patronlar onların üzerine yürümek için yapmadıklarını bırakmazlar. «Kolluk kuvvetleri» de onlara yardımcı olur. Bugünkü hayat şartlarında her vurup harman savuran parababalarının, yönetimlerini devam ettirebilmek için yalan ve demagojiye başvurduğunu bilmeyen yoktur.

Ülkemizde demokrasiyi devam ettirmek istiyenler, önce MHP-ÜGD gibi faşist ocakları kapatmalı, ülkeyi kan denizine çevirmek isteyen ülkücü faşistlere ümit vermemelidirler. Ancak burjuvazinin yapacağı bir iş değildir bu. Bunu ancak bilinçlenen emekçi halkımız yapabilir. Yapacaktır da.

ERDOĞAN ELBİR

İlk Yedi Ayda Dış Ticaret Açığı 1 Milyar 350 Milyon Doları Aştı

Ankara, (aa) — 1979 yılının ilk yedi aylık döneminin sonunda toplam dışalım miktarı 2 milyar 675 milyon 190 bin dolara ulaşmış, buna karşılık dışsatım miktarı 1 milyar 325 milyon 76 bin dolar olmuştur. Bu yılın ilk yedi aylık döneminin sonunda toplam dış ticaret açığı 1 milyar 350 milyon 714 bin doları bulmuştur.

Ticaret Bakanlığı verilerine göre, geçen yılın aynı döneminde dış ticaret açığının 1 milyar 424 milyon 815 bin doları bulduğu tesbit edilmiştir.

Öte yandan, 1979 yılında toplam dış ticaret açığının 2 milyar 250 milyon dolar, dışsatımın 2 milyar 750 milyon dolar, dışalımın ise 5 milyar dolar olmasının beklendiği belirlenmiştir.

Yurt Dışına Gönderilen İşçi Sayısı Artıyor

Ankara — Türkiye'den yurt dışına çalışmaya giden işçi sayısında, 1977 ve 1978 yıllarına göre artış olduğu belirlenmiştir.

İş ve İşçi Bulma Kurumu yetkililerinden edinilen bilgiye göre, Temmuz ayında 1,912 kişi yurt dışında çalışmaya gönderilmiştir. Böylece, yılbaşından Temmuz ayı sonuna kadar yurt dışına çalışmaya gidenlerin sayısı 12.490'a ulaşmıştır.

1979 yılında yurt dışında çalışmaya giden işçilerin sayısında, geçen yılın eş dönemine göre yüzde 27 oranında bir artış gerçekleşmiştir. Yetkililer, yurt dışına giden işçilerin son yıllarda büyük çoğunluğunun Ortadoğu ülkelerine gönderildiğine dikkat çekerek, Türkiye'nin bu ülkeler ile ilişkilerinin artması ve bu ülkelerde müteahhitlik hizmetleri çalışmalarının yoğunlaşmasıyla birlikte artış eğiliminin süreceğini belirtmektedirler.

Yurt Dışındaki Işçilere Yeni Olanaklar

Federal Almanya'da çalışan işçi yurttaşların çalışma izin sürelerinin sona ermesinden sonra da işsizlik yardımından yararlanacakları açıklandı.

Çalışma Bakanlığından dün yapılan açıklamaya göre, Kassel'deki Federal Sosyal Mahkeme, çalışma izninin süresi dolduktan sonra da işsizlik yardımının ödenmesi gerektiği yolunda karar aldı. Bilindiği gibi Federal Almanya'da çalışan ortak pazar üyesi olmayan ülkelerin işçileri, işsizlik parası ödeme süresi dolduktan sonra eğer çalışma izinlerinin süresi de dolmuşsa işsizlik yardımı alamıyorlardı.

Çalışma Bakanlığından yapılan açıklamada, ikisi bir arada en az bir yıl işsizlik parası ve işsizlik yardımı alma hakkından yararlanan işçi talep edecek olursa çalışma dairelerinin kendisine yeni bir iş bulmakla yükümlü olacakları da belirtildi.

Çalışma Bakanlığı ayrıca Federal Almanya'da işçi yurttaşların meslek kurslarına ve sağlık kurslarına katılmaları durumunda emekli aylıklarının azalmayacağını ,işçi yurtaşların bu olanaklardan yararlanmalarını önerdi.

Sovyetler Birligi'ne Tiftik İhracı

Tiftik ve Yapağı Tarım Satış Kooperatifleri Birliği Genel Müdürü Zafer Koç, Sovyetler Birliği'ne son üç ay içinde toplam 642 ton tiftik ihracında bulunulduğunu ve 9,3 milyon dolar tutarında döviz geliri elde edildiğini açıkladı. Koç, yurdun tümüne yayılmış, sayıları milyonları aşan, ancak bugüne dek hiçbir yardım görünmeyen yapağı üreticilerinin de devlet desteği altına alınacağını belirtti.

Ticaret Bakanı Köprülüler Fındık Taban Fiyatının 45 Liraya Çıkarıldığını Açıkladı

Ticaret Bakanı Teoman Köprülüler, bir açıklama yaparak, dış piyasadaki fiyat artışlarından üreticinin de yararlandırılması için fındık destekleme alım fiyatının 4 liraya çıkarıldığını bildirdi.

Bakan Köprülüler, 1979/80 dönemi % 50 randımanlı kuru değirmenlik tombul kabuklu fındığın destekleme alım fiyatının 37,5 lira olarak saptandığını ve bakanlar kurulu'nun bu kararının resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe gireceğini hatırlattı ve açıklamasını şöyle sürdürdü.

«Ancak, dış piyasalardaki olumlu gelişmeler dikkate alınarak,Fişko Birlik Yönetim Kurulu'nca, kilo basına 2,5 lira ek ödeme yapılması ve birliğin alımlara kar ve zararı kendisine ait olmak üzere, 40 TL'dan girmesi önerilmiştir. Bakanlığımızın bu öneriyi onaylaması üzerine alımlara 40 TL üzerinden başlandı.

AET Heyeti 19 Eylül'de Türkiye'ye Geliyor...

AET heyetinin Eylül'ün ilk haftasında Türkiye'ye yapması beklenen ziyaret, İrlanda'da meydana gelen olaylar nedeniyle 19 Eylül'e ertelendi.

Ankara — Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasındaki ilişkilerin canlandırılmalı amacıyla 19 Eylül'de Türkiye'ye gelecek AET Heyetinin 22 Eylül tarihine kadar temaslarını sürdüreceği öğrenilmiştir.

Bilindiği gibi Temmuz ayında Brüksel'de toplanan Ortak Pazar Dışişleri Bakanları toplantısında, üst düzeydeki bir AET Heyetinin Eylül ayının ilk haftası içinde Türkiye'ye gelerek görüşmeler yapması kararlaştırılmıştı. Ancak, Lord Mountbatten'a düzenlenen suikast nedeniyle, İngiliz ve İrlanda Başbakanları ile Dışişleri Bakanları arasında sürdürülen görüşmeler, AET heyeti'nin Türkiye ziyaretinin ertelenmesine yol açmıştır.

Türkiye'ye gelecek AET Heyeti'nde İrlanda Dışişleri Bakanı ve AET Dışişleri Bakanları Konseyi'nin dönem başkanı O'Kennedy ile Komisyonun Dışişlerinden sorumlu üyesi Haferkamp bulunmaktadır.

PTT'ye Zam

— PTT'nin yeni fiyat uygulaması Pazartesi gününden geçerli olacak.

Ankara (anka) — Yurtdışına gönderilen koli ve mektup ücretlerine yüzde yüz zam yapıldı.

Edinilen bilgiye göre PTT'nin aldığı zam kararı, Pazartesi gününden itibaren geçerli olacak Hatta başından başlayarak yurtdışına gönderilen koli ve mektuplara zamlı tarife uygulanacaktır.

İsveç'te Genel, Norveç'te Yerel Seçimler Yapıldı

Stockholm — (a.a.) İsveç'te geenl, Norveç'te yerel seçimler dün yapıldı. Sonuçlar kesin belli olmamakla birlikte İsveç'teki seçimler özellikle sosyalist ve sosyalist olmayan partiler arasındaki oy farkının çok az olması nedeniyle çekişmeli geçti. Sonucu, son anda karar verebilen 20.000 civarındaki seçmenin etkileyeceği bildirildi. 6 milyon seçmenin oylarının sosyalist partiler ile komünistler tarafından desteklenen sosyal demokrat partiler arasında hemen hemen eşit biçimde dağılmış olacağı sanılıyor.

Salvador'da Gösteriler Sürüyor

El Salvador devlet Başkanı Carlos Romero'nun istifa etmesi için gösteri yapan solcular ile polis arasında çatışma sonucunda San Salvador'da iki kişi öldü. 27 kişi ise yaralandı. Yaralılar arasında 12 kişinin durumunun kritik olduğunu bildiren Salvador Üniversite hastanesi yetkilileri ölenlerin kimliklerinin henüz belirlenmediğini söyledi .

Mısır ve İsrail Süveyş Bölgesinde Ortak Deniz Üssü Kuracak

Paris — Mısır ve İsrail'in ABD'nin de yardımıyla Süveyş bölgesinde ortak bir deniz üssü kuracakları öne sürülüyor. Paris'te yayınlanan «El Vatan el Arabi» dergisi, Timsah Gölü yakınında kurulacak deniz üssünün bir tarım ve turist merkezi biçiminde gösterilmek istendiğini de iddia etti. Enver Sedat'ın İsrail'e yaptığı son gezide kararlaştırıldığı bildirilen «Timsah Gölü» projesinin ABD ve İsrail tarafından uzun süreden beri istendiği de dergide belirtiliyor.

Üssün inşasının Ahmet Osman adlı bir Mısır'lı mühendis tarafından gerçekleştirileceği, İsrail bankaları ve teknik danışmanlık firmalarının da inşaata yardımcı olacakları sanılıyor.

AGOSTİNHO NETO'NUN ARDINDAN

Angola Halk Kurtuluş Hareketi'nin önde gelen liderlerinden ve zafer sonrası Devlet Başkanlığına getirilen Agostinho Neto geçtiğimiz günlerde öldü.

Neto'nun önderlik ettiği Angola Halk Kurtuluş Hareketi (MPLA) 23 yıl önce kurulmuş ve geçen bu süre içerisinde 1961-74 döneminde önce Portekiz sömürgeciliğine karşı çetin bir mücadele yürütmüş, daha sonra ırkçı Güney Afrika'nın müdahalesi ve Holden Roberto ve Jonas Savimbi'nin öncülüğündeki içteki gerici gruplarla ikinci bir bağımsızlık savaşı vermiştir 1974 76). Mücadelenin başarıya ulaşmasının ve bağımsızlığa kavuşmanın ardından halkın demokratik iktidarını güçlendirecek, işçi sınıfının ideolojik birliğini güçlendirecek ve üretim ilişkilerinde devrimci dönüşümleri sağlayabilecek olan örgütlenmenin, işçi sınıfının öncü partisinin gerekliliği MPLA'yı yeni örgütlenmenin gereklerini yerine getirmeye yöneltmiştir. 4-10 Aralık 1977'de toplanan Kongre'de % 41'i silahlı mücadelede yer almış, % 20'si illegal çalışmış, % 30'u hapishane ve toplama kamplarında tutsak edilmiş olan 225 delegenin katıldığı Kongrede Marksizm-Leninizmi rehber edinen işçi sınıfının öncü örgütü kurulmuştur. MPLA Emek Partisi Programı ve Kararları delegeler tarafından oybirliği ile kabul edilmiştir.

Bu kongrede Neto, Parti'nin dünya işçilerinin mücadelesiyle dayanışmasını poletarya enternasyonalizmine uygun olarak yerine getireceğini, sosyalist ülkelerin, ilerici, demokrat güçlerin uluslararası detant ve evrensel silahsızlanma yolundaki çabalarını destekleyeceğini vurgulamıştır.

Yiğit Angola halkının şanlı kurtuluş mücadelesinde unutulmaz bir yeri olan Agostinho Neto'nun ölümü hiç kuşkusuz yalnızca Angola için değil, tüm dünya barış, demokrasi, sosyalizm güçleri için önemli bir kayıptır.

Çin Halk Cumhuriyeti Moskova'ya Bir Heyet Gönderiyor

Çin Halk Cumhuriyetinin Çin-Sovyet ilişkilerinin normalleştirilmesi ve ekonomik sorunların görüşülmesi amacıyla Moskova'ya bir heyet göndereceği bildirilmiştir.

Japonya Haberler Ajansı Kyodo'ya göre, Sovyetler Birliği'ne gidecek Çin heyetinde 10 kişi bulunacak ve heyete Dışişleri Bakan Yardımcısı Wang Yu Pin başkanlık edecektir.

Görüşmelerde Çin-Sovyet ekonomik ve kültürel işbirliği üzerinde durulacağı iki ülke arasında bir anlaşmaya varılmasının mümkün olduğu, ancak Çin'in bundan sonraki tavrının görüşmeleri etkileyeceği bildirilmektedir.

Bilindiği gibi, 3 Nisan tarihinde Çin Halk Cumhuriyeti Sovyetler Birliği ile aralarındaki 30 yıllık Çin-Sovyet dostluk, işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma anlaşmasını yenilemeyeceğini tek taraflı olarak açıklamıştı.

SON DAKİKA:

Sovyet-Çin Görüşmeleri Ertelendi

Pekin — Sovyetler Birliği'yle Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki ilişkilerin normalleştirilmesi konusunda önümüzdeki pazartesi günü başlaması beklenen görüşmelerin ertelendiği bildirilmektedir.

Çin Halk Cumhuriyeti yetkilileri, Çin heyetinin, bazı teknik nedenlerle daha önce belirlenen tarihte, görüşmelerin yapılacağı Moskova'ya gidemeyeceğini açıklamışlardır.

Çin Halk Cumhuriyeti, bir süre önce, Sovyetler Birliği'yle arasındaki dostluk ve işbirliği anlaşmasını yenilemeyeceğini açıklayarak ilişkilerin normalleştirilmesi için görüşmeler yapılmasını istemişti. (Anka)

Carter 1980 ABD Askeri Bütçesinin 4 Milyar Dolar Arttırılmasını İstiyor

ABD Başkanı Jimmy Carter'in «askeri harcamalarda enflasyon nedeniyle doğan açığı kapatmak amacıyla» 1980 ABD Savunma bütçesinin 4 milyar dolar artırılmasını kongreden isteyeceği öğrenilmistir.

Yetkililer ABD Başkanı Carter'in bu karara Savunma Bakanı Harold Brown ile yaptığı toplantıdan sonra vardığı yetkililerce belirtilmistir. ABD Savunma Bakanı Brown'ın bu toplantı sırasında özellikle «enflasyonun savunma bütçesinde doğurduğu acık» üzerinde durduğu belirtilmektedir.

Beyaz Saray'a yakın kaynaklar ABD'nin NATO ülkelerine 122 milyon dolarlık yardım hakkında söz verdiğini hatırlatırken yeni savunma bütçesinin bazı senatörlerin istediğinden yüzde 5 daha düşük olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Butto'nun Kızı: «Seçimler Konusundaki Yeni Uygulama Pakistan Halk Partisini Kapatmaya Yöneliktir»

İslamabat, (a.a.) — Pakistan'da Ziya Ül Hak rejimi ile siyasal partiler arasında, seçimlerle ilgili yeni uygulamalar konusunda görüş ayrılığı çıktı.

Pakistan'da hükümet, kısa süre önce, seçimlere katılacak adayların adlarını seçim komisyonuna partilerini belirtmeksizin yazdırmalarını istemişti. Ülkenin bellibaşlı siyasal partileri bu uygulamaya karşı çıkmış ve bunun anayasaya aykırı olduğu görüşünü savunmuşlardı. Yeni uygulamada partilerin gelir kaynaklarını açıklamaları ve silahlı kuvvetler ile adli merciler aleyhine konuşma yapmamaları da öngörülüyor.

Değişiklik yapılmadığı takdirde 17 kasımda yapılacak, olan Pakistan seçimleri dolayısıyla konuşan, idam edilen eski başbakan Butto'nun kızı, «Seçimler konusundaki yeni uygulamalar Pakistan Halk Partisini kapatmaya yöneliktir» dedi.

FKÖ Kıbrıs'ta Üniversite Açıyor

— Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Kıbrıs Rum kesiminde bir üniversite açacağı bildiriliyor.

— Türkiye'nin FKÖ'den Ankara'daki bürosunun açılış tarihini ertelemesini istediği öne sürüldü.

Beyrut — Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Kıbrıs'ın Rum kesiminde Filistinlilerin eğitim görecekleri bir üniversite açmaya hazırlandığı bildirildi.

Beyrut'ta yayınlanmakta olan «El Liwa» gazetesinin, «Filistin'li kaynaklara» dayanarak bildirdiğine göre, üniversite için Kıbrıs Rum kesiminin seçilmesinde, Kıbrıs Rum yönetiminin Filistinlilerin davasını kayıtsız şartsız desteklemeleri rol oynuyor.

Öte yandan aynı kaynaklar, Türkiye'nin Filistin Kurtuluş Örgütü'nden Ağustos ayında imzalanan protokol gereğince, Ankara'da kuracağı büronun açılış tarihini ertelemesini istedi.

Birleşmiş Milletler Çalışmalarına Başlıyor

New York (a.a.) — Yarın çalışmalarına başlayacak olan Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun bu yılki gündeminde 120 madde bulunuyor.

13 hafta sürmesi beklenen Genel Kurul çalışmalarına 37 yaşındaki Tanzanya temsilcisi Salim Ahmet Salim başkanlık edecek. Gündemdeki başlıca konular şunlar:

Ortadoğu bunalımı ve Filistin sorunu; Güney Afrika Silahsızlanma; son zamanlarda büyük ilgi gören «yoksul güney - zengin kuzey diyalogu; Güney - doğu Asya ve Kamboçya sorunu.

Muntazari: İran'da Zafer, Diğer Halklar Kurtulunca İlân Edilebilir

Tahran — Bir süre önce öldürülen Ayetulah Mahmud Talegani'nin yerine getirilen Ayetulah Ali Muntazari cuma günü bir dini tören sırasında yaptığı konuşmada, İran devriminin zaferinin ancak baskı altındaki diğer halkların da kurtarılması halinde ilan edilebileceğini söyledi.

Öte yandan bir islam ülkesinin islam anayasasına sahip olması gerektiğini de bildiren Muntazari, Ayetullah Humeyni'nin, Anayasayı hazırlayan uzmanlar kurulu tarafından «ulu önder» olarak kabul edilmesini de vurguladı.

Şahpur Bahtiyar Londra'da Düzenlediği Yürüyüşe İlânla Adam Topluyor

Devrimden sonra İran'dan kaçan Şah dönemi başbakanı Şahpur Bahtiyar, Paris'te yayınlanan Herald Tribune gazetesine ilan vererek Londra'da dün düzenlenen yürüyüşe adam toplamaya çabaladı.

«Demokrasi için Bahtiyar Komitesi» imzasıyla yayınlanan ilanda şöyle deniyor: «Londra Hyde Park, Konuşmacılar Köşesi'nden 1.30 da başlayacak olan «İranı zalimlerden Kurtaralım» Yürüyüşüne Şahpur Bahtiyar'ın İran için demokratik amaçlarını destekleyen tüm İranlılar davetlidir. Zamanında gelmeniz organizatörlere yardımcı olacaktır».

ADVERTISEMENT

This is an invitation to all Iranians who support Shapour Bakhtiar's democratic aspirations for Iran, to join in a march, "Liberate Iran from Tyranny", that will take place on Sunday, 16th September, starting at 1:30 p.m. from Speakers Corner, Hyde Park, London. Your punctuality will help the organisers.

BAKHTIAR COMMITTEE FOR DEMOCRACY

SAVAŞ OYUNCAKLARININ YASAKLANMASI İSTENİRKEN

Amerikan Tekelleri Yeni Silâhlar Üretmek İçin Işbirliği Yapıyor

Amerikan «mx» füzelerinin yapımını, Martin Marieta, Rockwell International, Aerojet Genaral ve Hecules şirketleri birlikte gerçekleştirilecek.

Amerikan tekelleri, bilimi insanlığın topyekûn mahvına yol açacak yeni silâhlar üretme yolunda kullanmaya devam ediyor.

Amerikan «mx» balistik füzesinin yapımını, Martin Marietta, Rockwell International, Aerojet Genaral ve Hercules şirketleri tarafından gerçekleştirileceği açıklandı.

Haberde, değişik hedeflere yöneltilebilen 10 nükleer başlığın bulunduğu dört katlı bu dev füzelerden 200'ünün kurak Utah ve Nevada vadilerinde imal edilerek 4600 sığınak arasına yerleştirileceği belirtiliyor.

1989'da tamamlanması beklenen balistik füze sistemi 33 milyar dolara malolacak ve ilk denemesi 1983'de yapılacak.

Savaş oyuncaklarının dahi yasaklanması için dünyamızda yoğun çabalar sürdürülürken, Amerikan tekellerinin elele verip korkunç silâhlar üretmeye devam etmelerini tüm dünya barışseverleri yoğun tepki ile karşılamaktadır.

Savaş Oyuncaklarını Yasaklama Kampanyası Gelişiyor

İsveç'te başlatılan savaş oyuncaklarını yasaklama hareketi, diğer avrupa ülkelerinde de yankı buluyor. Federal Almanya'da çocuk haklarını koruma amacıyla çalışma yapan Kindertage adlı kuruluş, eylül-kasım arası dönemde savaş oyuncaklarına karşı ülke çapında yoğun bir kampanya düzenilendi. Ayrıca Türkiye'de Türk ve Alman çocuklarının katılacağı bir kamp düzenliyen sözkonusu kuruluş, uluslarası Berlin film festivalinde çocuklar için bir gösteri hazırlıyor.

Çocuk yılı kapsamında yürütülen bu ve buna benzer çalışmalarda sağlanan ilerleme, Aralık ayında Batı Berlin'de yapılacak olan uluslararası bir konferansta değerlendirilecek.

GUNEY AFRIKA, IRKÇI APARTHEİD POLİTİKASININ BİR PARÇASI OLARAK...

Üçüncü Kukla Zenci Devletinin Kuruluşunu İlân Etti

Güney Afrika'da insanlık için tam bir yüzkarası olan ırkçılık tüm şiddetiyle sürüyor.

Güney Afrika'daki ırkçı beyaz azınlık rejimi, izlediği apartheid politikasının bir parçası olarak üçüncü bir özerk «siyah devlet»in daha kuruluşunu ilan etmiştir.

Yarım milyon zencinin oluşturduğu nüfusuyla birbirinden ayrı iki toprak parçası üzerinde kurulan yeni özerk kukla devletin adı **Venda'dır.**

Egemen ve bağımsız bir devlet olarak kurulduğu ilan edilen Venda'nın devlet başkanı, 53 yaşındaki «Büyük Şef Patrick Mphephu» dur. Diğer kukla Güney Afrika zenci devletlerindeki meslektaşları gibi Pretoria'daki ırkçı rejimin işbirlikçisi olan Patrick Mphephu bir kabile şefidir.

Venda isimli kukla devletin kuruluşu, ırkçı beyaz azınlık rejiminin apartheid politikasının bir parçası olarak değerlendirilmektedir. Bu politika, rejimin bir bakanının ifade ettiğine göre, «Güney Afrika Cumhuriyeti vatandaşı tek bir zenci kalmayana kadar sürdürülecek ve Güney Afrika'da yaşayan zencilerin özerk siyah devletlerinin vatandaşı olması sağlanacaktır.»

Pretoria'daki ırkçı rejimin bundan önce kurduğu Transkei ve Bophuthatswana kukla devletleri gibi Venda devleti de Güney Afrika Cumhuriyetinin yoksul, geri kalmış ve verimsiz topraklarında kuruldu. Irkçı rejim, 18 milyon zenciyi ülke topraklarının yüzde 13'ünde kurulacak 10 kukla devlette biraraya toplamayı tasarlıyor. Muhalif çevreler, apartheid politikasının bir parçası olarak kukla devletler kurulmasının Güney Afrika'daki 4 milyonluk beyaz azınlığın sanayileşmekte olan ülke siyasetinde ve ekonomisinde varolan hakimiyetinin elden kaçmasını önlemek olduğunu belirtiyor.

Venda devletinin kuruluş gününde düzenlenen «bağımsızlık törenlerine» yabancı delegasyon olarak sadece Rodezya ırkçı beyaz azınlık rejimi temsilcileri katılmıştır. Bilindiği gibi Rodezya'daki azınlık rejimi de dünya çapında diplomatik tecrit çemberi içindedir.

SANAT~KÜLTÜR~BİLİM

Kerim KORCAN

U N U T M A

Kıyısından geçemeyiz
Bu kudurgan şartların
Gösteremeyiz düşmana
Sakın ha gözyaşlarımızı
Acımazlar üstümüze gelebilirler
Ter istiyorlar bizden
Kan istiyorlar bunu unutma!

Haramiler
Kesebilir yolumuzu yarın
Göğüs kafesimizdeki kuşu
Arayabilir kapkara namlular
En iyi müdafa taarruzdur
Gene hep biliyoruz
Umudu zincire vurmak sevdasındalar
Bunu unutma!

Kederli ve yorgun
Dönmüşsek o akşam evimize
Yaralıysak hatta
Ve son kurşunu da atmışsak
Tuttuğumuz siperler
Düşmüşse de teker teker
Yıldızlı uzun bir geceden sonra
Güpgüzel güneşlerin doğacağını unutma!

Ağlamak kâretmez
Döğünmek bizi varetmez
Emek ve ter davasına
Asker yazılmadık mı biz
Bir kişi yılarsa bundan
Etkilenir binler
Ama onbinlerin umudu olduğumuzu unutma!

Gül yavrum güleyim
Çağır ana geleyim
Uzat bahar kokan mendilini
Ter sileyim
Omuz kuvvet alır
Yaslandığı omuzdan
Daha bir niceleri
Katılacak kavgamıza
Sakın ha kaygılanma
Kucak açması bizden
Davranmak Kara kızdan
Zafer dayanışmamıza bağlı
Bunu unutma!

Bu şiir **Kanlı Ayandon** adıyla Nisan 1978'de Türkiye Yazıları'nın 13. özel sayısında yayınlandı...

Atatürk Kültür Merkezi

Ataürk Kültür Merkezi'nde yeni sanat dönemine Ekim ayında giriliyor. AKM'de yer alan Devlet Tiyatrosu, Devlet Senfoni Orkestrası, Opera ve Balesi, Film Yapım ve Gösterim Merkezi ve Klasik Türk Müziği birimlerinin çalışmalarını sürdürdüğü bildiriliyor.

●

Halkevleri Tiyatro Kolu

Halkevleri Tiyatro Kolu yeni dönem çalışmalarına 30 Eylül'de başlayacak Halkevleri Genel Merkezinden bu konuda yapılan açıklamada, yeni üye kayıtlarının 9-16 Eylül tarihleri arasında yapılacağı belirtilmiştir Tiyatro çalışmalarına katılacaklara, dramaturgi, tiyatro tarihi, geleneksel tiyatromuz, epik tiyatro, dekor giysi, makyaj gibi teknik konuların yanısıra, oyunculuk eğitimi de verilecektir.

●

Brecht Yasağı Sürüyor

Ankara — «Brecht Kabare» adlı oyunları, sıkıyönetim tarafından yasaklanan Dostlar Tiyatrosu oyuncuları, bir haftalık bekleyişten sonra Ankara'dan ayrıldılar.

Genco Erkal ve Zeliha Berksoy, sıkıyönetim yasak kararı değişmeyince İstanbul'a döndüler.

«Brecht Kabare» nın 7 Eylül'den itibaren Ankara'da sahneleneceği duyurulmuş, ancak oyun ilk gösterisi yapılmadan sıkıyönetim tarafından yasakalnmıştı.

Reformlar ve Reformculuk

Emekçi sınıfların değişiklik ve yenilik isteği çoğu zaman reformculukla karşılaşır. Güçlü sınıf hareketlerinin toplumu ve hayatı değişmeye zorladığı yerde, yeni tutumlar belirir. Reformculuk bunlardan biridir.

Reformculuk, değişmeyi köklü dönüşümler olmaktan çıkarıp «onarım» düzeyine indirgeyen, böylece durumu kurtarmaya çalışan ve esas itibariyle burjuvaziden kaynaklanan bir politikadır.

Kitleleri oyalamaktan, onların değişiklik özlemlerini sindirmekten ve sonuç olarak devrimci mücadeleyi bastırmaktan başka bir amacı olmayan reformculuk, emekçi sınıf mücadelesine büyük zararlar verir. Reformların cazibesine kapılmak ya da reform vaadlerinin peşinden gitmek, hayatında değişiklik bekleyen kitleleri hayal kırıklığına uğratır.

Ekonomik reformlar kitlelere daha iyi yaşamayı, siyasal reformlar ise, baskıları geriletip demokrasi sunmayı vaadeder.

Reformculuktan başka halkın çıkarlarına uygun reformlar da vardır.

Eğer reformlar hayata geçiyor ve mevcut durumu değişikliğe uğratıyorsa, bundan emekçi sınıflar kazançlı çıkar. Zaten bu reformlar, sınıf güçleri dengesine bağlı olarak ve emekçi sınıfların zorlamasıyla burjuvaziye kabul ettirilmiş adımlardır.

Hayatı değiştiren reformlar emekçi sınıfların bir kazanımı, sınıf mücadelesini ilerleten gelişmesidir. Reformlar nihai kurtuluş yolunda atılmış adımlar sayılmalıdır.

Ancak «reform vardır, reformculuk vardır» ve reformlardan farklı olarak «reformculuk», emekçi sınıf mücadelesini saptırmak ve oyalamak için başvurulmuş göz boyamalardır. Burjuvazi, kendi sömürü düzenini ayakta tutabilmek için de «reform»lara başvurur. Burjuva devletin giriştiği devletleştirmeler, düzenin işlemiyen yanlarına işlerlik kazandırmak amacını güden reformlardandır.

Sosyalistler reformlardan yana çıkarken, reformizmin tarmak ve onlara kurtulmanın devrimci yolunu göstermek için, burjuva ve küçük burjuva reformculuğunun iç yüzünü açığa çıkarmak, reformizmin şiarlarının arkasındaki egemen sınıf çıkarlarını tanımlamak gerekir.

Burjuva reformculuğunun maddi temelini, kapitalizmi yaşatma kaygusu, bu yönde kendi kendisini onarması zorunluluğu yatar. Reformlar iç yüzünü her zaman göstermişler ve emekçi sınıfların kurtuluşunun bir **sosyal devrim** sorunu olduğunu belirtmişlerdir. Reformlar eğer sosyal devrime götüren yolda birer kazanım niteliği taşıyor ise emekçi sınıflar reformlardan yana çıkarlar. Ama bunu yaparken, burjuvazinin reform hayallerinin peşine takılmazlar. Reformları mutlak ve nihai kazanımlar olarak görmezler.

Toplumun bugünden yarına değişmesini isteyen ve işçi sınıfının sınıf sabrını gösteremeyen küçük burjuvalar da reformcu hayallerin peşine takılabilir, reformculuğun siyasal demagojilerine ve popülizme kanabilirler.

Kitleleri burjuvazinin reformcu hayallerinden kurise, egemen sınıfın, devrimci sınıfların mücadelesi karşısında atmak zorunda kaldığı geri adımları anlatır. Bu nedenle, reformculuğa karşı mücadele ile, reformlar için mücadelenin sınırını iyi çizmek gerekir.

Kitlelerin ivedi ekonomik, demokratik ve siyasal talepleri, reformlarla, oyalanmaksızın karşılanabiliyor ve bu reformlar sosyal devrime giden yolu açıyorsa, emekçiler bunlar uğruna mücadele ederler.

Üretim araçlarının özel mülkiyetine dokunmayan, emekçi sınıf mücadelesine elverişli koşullar hazırlamıyan hiç bir reform desteklenemez, ondan emekçi sınıflar yararına sonuçlar beklenemez. Özel mülkiyetin temellerini sarsan ve sosyal devrime hizmet eden bütün reformlar, emekçi sınıflar tarafından desteklenir ve elde edilen sonuçlarını korumak için mücadele verilir.

Sömürü düzeni reformlarla değil, sosyal devrimle son bulacaktır.

GERÇEK Gazetesi sınıfsal ve ulusal baskıya karşı mücadele eden halk güçlerimizin çıkarlarını savunmaktadır. Faşizme, e m p e r y a l i z m e, tekellerin egemenliğine ve egemen milliyetçiliğe karşı topyekûn halk hareketinin öncüsü olan işçi sınıfının ideolojisi GERÇEK'in kılavuzudur. Tek bilimsel öğreti olan sosyalizmin rehberliğinde yürüyen GERÇEK Gazetesi, günlük yayına geçerken, üstlendiği en önemli sorumlulukların başında gelen ideolojik mücadele görevini de boyutlandıracaktır.

İşçi sınıfının burjuvaziye ve hertürlü gericiliğe karşı yürüttüğü mücadelenin politik, ekonomik ve ideolojik alanlarla üçlü bir bütün oluşturduğu bilinen bir gerçekliktir. Bu nedenle, gazetemiz, asıl belirleyici olan politik mücadeleye hizmet etmek ve işçilerin ekonomik mücadelesine yardımcı olmak için ideolojik alanda önemli bir işe, eve sahiptir.

Burjuvaziye karşı verilen ideolojik mücadelenin belkemiği olan SOSYALİST PROPAGANDA görevi hareketimiz açısından sürekli gündemdedir. Sosyalizmin temel öğretilerinin kitlelerde yaygınlaşması gazetemizin amaçları arasındadır. Burjuvazinin beyin yıkayıcı araçlarına, demagojilerine, idealizmine karşı, kitlelerin reformcu hayallerle oyalandırılmasına karşı, bilimsel sosyalizmin gür sesini yükseltmek için GERÇEK'e yeni ödevler düşmektedir.

Bu nedenlerden dolayı, bu sayfamızda, sosyalist propagandanın temel öğelerini belli bir program izleyerek ve güncel sorunlarla bütünleştirerek vurgulayacağız. Bu teorik özetlemelerin bilimsel öğretiyi işçilere, diğer ileri emekçilere ulaştırma sahalarına katkı getireceğine inanıyoruz. Gazetemizin, tümünde olduğu gibi, bu köşesinde de daha yararlı ve verimli hâle getirilmesi için okurlarımızdan öneri veya eleştiri yoluyla katkı bekliyoruz.

Bilimsel Öğretide Ulus Kavramı

«Siyasi Partiler, Türkiye Cumhuriyeti ülkesi üzerinde milli veya dini kültür farklılıklarına yahut dil farklılığına dayanan azınlıklar bulunduğunu ileri süremezler.» (Siyasi Partiler Yasası madde: 89)

Türkiye'de Ermeni, Rum okulları vardır. Bunlar kendi dillerinden eğitim yaparlar. Yasaların güvencesi altındadırlar. O halde yukarıdaki hüküm, belli bir halkı hedef almaktadır. Zaten hükmün kendisi bu Halkın varlığını kabullenmeye dayanıyor.

«Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti, Türklerin olduğu kadar Kürtlerin de hükümetidir, çünkü, Kürtlerin gerçek ve meşru temsilcileri Millet Meclisine girmiştir...» (İsmet İnönü - Lozan Konf. konuşması)

O halkın kim olduğunu da İnönü'den öğreniyoruz!

Sınıf hegemonyasını gizlemek amacıyla burjuvazi'nin çarpıttığı gerçeklerden biri de ULUS kavramıdır. «Ulusal Birlik» ya da «Milli Beraberlik» gibi politik yanıltmacalar, burjuvazinin kendini ulus yerine koymasından başka bir şey değildir.

Ulus kavramının bilimsel öğretideki yeri, egemen sınıfların ulus kavramını hangi amaçlar için tahrif ettiklerini açıkça gösterir.

Ulus tarihi, toplumsal gelişmenin burjuva çağında aldığı zorunlu bir biçim oldu. Feodal toplumun bağrında gelişip güçlenen kapitalizm, insan topluluklarını yeni bir **ortak iktisadi yaşama** hazırladı. Feodal toplum altındaki klan, kabile, milliyet gibi topluluklar, kapitalizmin ortak ekonomik temeli üzerinde ulus haline geldiler.

Kapitalist gelişme, hem uluslaşmayı zorunlu hale getirdi, hem de uluslaşma, kapitalist gelişmeye ivme kazandırdı. Bunun toplumsal yaşamdaki ifadesi şudur: Kapitalizm, gelişmek için iç pazar bütünlüğüne ulaşmak ister ve bunun için milliyetin tüm unsurlarını ya da milliyetleri bu pazar etrafında birleştirir. İç pazar bütünlüğü içinde bir araya gelen milliyet unsurları da tarihsel olarak ulusun **bütünlüğünü** meydana getirdiler.

Kapitalizmin bu tek bir ekonomik bütünlüğü, merkezi **bir** burjuva devletini zorunlu hale getirdi. Üretici güçlerin gelişmesinin zorladığı bu durum, ulusların bağımsız birimler olarak ortaya çıkmasına yolaçtı.

Kapitalizmin şafağında doğan ulusların ekonomik temeli **kapitalizm**, siyasal ve sosyal hedefi ise **anti-feodal** ve bu anlamda da **demokratik idi**. Milliyetin unsurlarını ya da birden çok milliyeti bir arada tutmaya yarayan **iktisadi yaşantı birliği**'nden başka, bu temeli güçlendiren ideolojik faktör de **burjuva milliyetçiliği** oldu.

Burjuva bağların gelişip güçlenmesi olarak doğan ve büyüyen ulusallık, bağımsız birim olarak kendini pekiştirirken bu durumla çelişen bir başka etkinin de altında kalır. Uluslararasılaşma...

ULUS BURJUVA İLİŞKİLERİN EGEMENLİĞİ OLARAK DOĞDU

Uluslar arasındaki sınırları derinleştirmek ve duvarları yükseltmek, kapitalizmin bir eğilimidir ama onun bir başka eğilimi de uluslararasındaki ilişkileri yaygınlaştırmaktır. Birbirine zıt ama kapitalizmin doğasına uygun olan bu gelişme, ulus kavramının çok yönlü ele alınmasını gerektirir.

Kapitalizmin, birbirine zıt bu iki eğilimi tarihi olarak şu şekilde gelişti: Özel olarak ulus biçimi altında burjuvazinin bağları pekişip güçlendi, öte yandan genel ve toplumsal olarak aynı bağlar uluslararası karakterde yaygınlaştı. Ancak, toplumsal şekillenmede ve o dönemde bu çelişki, **ulus** lehine çözüldü. Burjuva ilişkilerin bu **özel** ve **genel** örgütlenişi arasındaki çelişkinin ulus lehine çözümü, burjuvazinin tarihi olarak ilerici olduğu bir döneme rastladı. Toplumun kapitalist tarzda yeniden örgütlenmesi, burjuvazinin sınıf egemenliği altında gerçekleşti ve burjuva uluslar doğdu.

Ulusların, burjuva sınıfların egemenliğinde şekillenmesi, yani, burjuvazinin kendisini ulus olarak örgütlemesi, yukarıda değindiğimiz burjuva tahrifatların maddi ve ideolojik temelini oluşturuyor. «Ulusal Birlik» sloganı burjuva literatürdeki anlamıyla, egemen burjuvazinin ulusla uyum içinde olduğu bu tarihsel temeli dile getirir. Yani, burjuvazinin **sınıf çıkarlarının bütünlüğü** dile gelir.

ULUS BİR SINIF DEĞİL SINIFLARIN BİRLİĞİDİR

Halbuki kapitalizm geliştikçe ulus bütünlüğü içindeki sosyal çelişkiler ağırlık kazanmaya başlamıştır. Burjuva ulus biçimindeki kapitalist ekonomik birimde işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çıkar zıtlıkları büyüdü ve ulusal birimi oluşturan sosyal sınıflar arasındaki mücadele kızıştı. Buna ek olarak, sömürenler ve sömürülenler arasında yeni sosyal çelişkiler ortaya çıktı ve büyüdü.

Ulus içindeki bu sosyal gelişme, burjuvazinin kendisini ulusun bütününe özdeş saymasının maddi temellerini zayıflatmıştır. Yani, ulus sınıfsal birimlerin ve çelişkilerin geliştiği bir bütünlük haline gelmiş ve burjuvazi, ulus içindeki ezici çoğunluğun çıkarları karşısında kendi sınıf çıkarlarına bağlı ve ulusun genel çıkarlarına ters bir yere ulaşmıştır. Bu nedenle, tarihi olarak belli bir dönem ortaya çıkmış olan, ulusal ve burjuva çıkarların geçici uyumu artık ortadan kalkmıştır.

Sözcüğün burjuva anlamında «ulusal birlik» kavramı günümüzde tarihsel ve toplumsal temeli olmayan bir politik illizyon durumuna düşmüştür.

Kapitalizmin gelişmesi altında toplum, öylesine derin sınıfsal ayrışmalara uğrar ki, burjuvazinin bu durumu bütünüyle inkâr etmesi olanağı kalmaz. Bu nedenle bir kısım burjuvazi, özellikle liberal burjuva ve sosyal demokrat kesimler, sınıf gerçeğini inkâr eden ve ulusu tek bir sınıftan ibaret sayan gerici-faşist burjuva ideolojilerinden farklı olarak, **«ortak ulusal çıkarlar»**dan sözediyorlar. Bu tahrifat, sınıf gerçeğini inkâr etmiyor, fakat, çıkarları asla uyuşmayan sınıfların ortak bir **ulusal çıkar** etrafında bir araya gelebileceklerini savunuyor. Bu görüşün de toplumsal gerçeklikle bir alâkası yoktur. İşçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki uyuşmaz çelişkiler, sınıf mücadelesini yumuşatmayı amaçlayan bu türden tahrifatları da geçersiz hale getirmiştir.

EMEKÇİLERİN ÖNCÜLÜĞÜNDE ULUSLAŞMA: SOSYALİST ULUS

Ulusun burjuvaziyle **uyum** içinde olduğu tarihi dönem geride kalmıştır, ama günümüzde ulus kavramı geçerliliğini yitirmiş değildir. Çağımızda kanıtlanmıştır ki, burjuva uluslaşmadan farklı olarak, milliyetler, emekçi sınıfların öncülüğünde de uluslaşabilirler. Bu, **sosyalist uluslaşma**dır ve günümüzde örneği çoktur. Sovyetler Birliğinde yüzü aşkın milliyet ve etnik gurup bu yoldan ulus haline geldi. Dünyanın bir çok ülkesinde ise bu süreç yaşandı ve yaşanıyor. Burjuva sınıf egemenliğine bağlı ve sömürü ilişkilerini güçlendiren burjuva uluslaşma süreci ile, sömürüyü ortadan kaldırma süreci olarak gelişen sosyalist uluslaşma arasında derin bir nitelik farkı vardır.

ULUSAL BASKI BURJUVA ULUS İLİSKİLERİNİN BİR SONUCUDUR

Kapitalist uluslaşma sürecinin ortaya çıkardığı somut sonuçlardan biri de, kapitalizmin eşitsiz gelişmesi yasasına bağlı olarak oluşan ulusal eşitsizliklerdir. İktidarını kuran ve iç pazar bütünlüğüne kavuşan burjuvazi henüz uluslaşmamış milliyetleri de, çeşitli yollardan kendi pazar bütünlüğüne katmaya çalıştı. Ne ki, bu **bütünleşme** süreci, bütünüyle, gelişmiş ulus burjuvazinin insiyatifi ve egemenliği altında geçti. Kapitalizmin zorunlu kıldığı **tek merkezi devlet** korunarak, farklı milliyetlerin bir araya getirilmesi, bu milliyetlerin uluslaşma eğilimlerine baskı uygulanarak mümkün olabildi. Böyle, egemen kapitalist ulus, bağımlı milliyet ve uluslar haline getirdiği toplulukların tarihsel gelişmelerini bir müddet için engellemiş oldu.

Açıktır ki, bütün bunlar şiddetli bir ulusal baskı ve zulüm sayesinde mümkün olabildi.

Bir tek ulusal bütünlük içinde varolan bu baskı ve sömürü ilişkisi, kapitalist ulusların evrensel ilişkilerinde de geçerlidir. Kapitalist ulusların dünya çapında yakınlaşmaları ve ilişki içine girmeleri de gelişmiş kapitalist ulusların egemenliği altında gelişti. Böylece, ulusal birimler içindeki milli baskı ve tahakküm, uluslararası düzeyde sömürge, yeni-sömürge ve bağımlılık biçimini alarak sürdü. Emperyalist ulusların sömürge, yeni-sömürge ve bağımlı uluslar üzerindeki egemenliği, emperyalizm çapında ulusal sorunu, uluslararası bir sorun düzeyine yükseltti.

İşçi sınıfı politikası ulus kavramını, bilimsel muhtevasıyla ele almakla yetinmez. Bunu, tarihi, toplumsal gelişmenin bir gereği olarak yapar.

Egemen burjuvazi **ulusal** ve **sosyal** baskıyı bir bütün olarak uygular. Çünkü, bir yandan ulus içinde kendi sınıf egemenliğini korumak, öbür yandan uluslararası ilişkide, kendisini ulusla özdeşleştirdiği için, ulusal baskı uygulamak durumundadır. Sınıfsal ve ulusal baskının iç içe geçtiği bu durumda demokrasi mücadelesinin boyutları demokratik ve ulusal demokratik kapsamda genişler. Farklı milletlerden emekçiler ulusal ve sosyal baskıları ortadan kaldırmak için birlikte mücadele verirler.

Burjuvazi zor uygulamaksızın ezen ve sömüren ulus olma durumunu koruyamaz. Bu ulusal baskıyı ortadan kaldırmadıkça da emekçi sınıflar gerçek demokrasiye kavuşamaz.

ULUSAL BASKIYA KARŞI DEMOKRATİZM

Zorun her türlüsüne karşı savaşan işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar, ulusal baskılara karşı da savaşırlar. Bu, **tam bir demokrasi** için verilen mücadelede vazgeçilmez bir koşuldur. İşçi sınıfı, ulusal baskıya karşı mücadelesini bilimsel esaslara göre yürütür. Ulusal gelişmeyi, toplumsal tarihi gelişmenin bir parçası olarak görür. Yani, emekçi sınıfların egemenliğini ve sömürünün ortadan kaldırılmasını hedefliyen bir uluslaşmayı gözetir. Günümüzde kanıtlanmıştır ki, ulusal gelişme süreci üzerinde asıl söz sahibi olan, işçi sınıfı ve diğer emekçilerdir. Burjuvazi, uluslararası kapitalist ilişkilerin kendisini yerleştirdiği konumu ve ulusal birim içindeki sınıfsal konumu itibarıyla ulusun bütünlüğünün ya da çoğunluğunun çıkarlarıyla ilişkisini kesmiştir. Emekçi sınıfların mücadelesi ve iktidarı, ulusal biçimi de yaşayarak kendi tarihi amaçlarını gerçekleştirecektir.

BRECHT'İ YASAKLAMAK

Ankara sıkıyönetimi, Brecht'i yasakladı. Olay son derece şaşırtıcıydı ve tepkilere yol açtı.

Türkiye gibi cumhuriyet tarihinin önemli bir bölümünü sıkıyönetim altında geçirmiş ve sanatsal etkinlikleri sık sık baskıya uğratılmış bir ülkede, bu karar belki de pek o kadar şaşırtıcı değil. Ancak, olayı tüm boyutları değerlendirdiğimizde, alışılagelen yasaklamaların ötesinde bir özellik taşıdığı görmezden gelinemez.

Bir kere, şu'ya da bu nitelikte demokrasinin var olduğu hiçbir ülkede, sanat, demokrasinin ona sağladığı güvencelerden yoksun bırakılamaz. Çünkü, insanî sorunlar, toplumun güncel ihtiyaçları, insan bilincinin gerici baskılardan uzak tutulması gereği, sanat düzeyinde tartışılamıyorsa, artık hiçbir düzeyde ele alınamaz demektir. Bilimsel ve politik özgürlükler, haydi haydi sözde kalacak demektir. Üstelik, yasağa uğratılan sanat eseri, Brecht çapında bir büyük yazar tarafından yaratılmış ve çoktan bütün dünyanın malı olmuşsa...

Batı demokrasilerinin hiçbirinde Brecht'in adını ve eserlerini yasaklamanın sözü dahi edilemez. Böyle birşeyin sözünün edilmesi bile, toplumu var gücüyle ayağa kaldırmaya yeter. Sanat ve demokrasi bilinci arasındaki bağ, böyle bir durumda hemen kendini gösterir, demokrasinin sağlıklı unsurlarını bir kale gibi yasağın karşısına diker. Ülkeyi demokrasi kuralları içinde yönetmek üzere işbaşına gelmiş hükümetlerin, burjuva iktidarların hiçbiri, bu tür baskı uygulamasına girişemez. Bunun bir macera olacağını bilir. Böyle bir yasağın hükümet sorunu yaratmaya yetip de artacağının farkındadır. Bu nedenle batıda demokrasi, Brecht'i de, Gorki'yi de, Nâzım'ı da özümlemiş, onları kendi varlığının ayrılmaz bir parçası haline getirmiştir.

Türkiye'de de aslında sanatla demokrasi bilinci arasındaki bağ, başından beri farkedilmiştir. Ama Türkiye'de demokrasinin karşısındaki güçler, gerici burjuvazi, bu bağı kopartmak için elinden geleni geri koymamıştır.

Nâzım'a, Sabahattin Ali'ye, Orhan Kemal'e ve daha birçoklarına yapılanlar hatırlardadır. Onlar kitlelerin, emekçi halkın, ilerici aydınların malı oldukça demokratik gelişmeyi de etkileyecekleri bilinir çünkü.

Ama bu baskılar gerilerde kalmıştır. Zaten Brecht'e konan yasağın şaşırtıcılığı da buradadır.

Gerçek sıkıyönetimin öteden beri sürdürdüğü uygulamalar göz önünde tutulursa, Bercht'in yasaklanmasının anlamı da çıkacaktır. Hükümet, sıkıyönetim aracılığıyla demokratik hak ve özgürlükleri adı madım kısıtlamayı, politikasının başlıca özelliği haline getirmiştir. İlerici ve sosyalist örgütlenmelere, sol basına her fırsatta gözdağı verme gayretleri, Brecht'e konan yasakla vahim bir noktaya varmıştır.

Demokrasi adına, utanç verici ve tehditkâr bir uygulamadır bu. Daha da ötede, ülkemiz demokrasi güçlerine olduğu kadar, tüm dünyaya meydan okumaktır. İlerici insanlığın sanat ve kültür birikimine saygısızlık, yaratıcı emeğe düşmanlıktır

Sanat ve bilim düşmanlığı, gerici burjuvazinin bir varlık nedenidir, diyerek işi geçiştirmek, demokrasi görevinden kaçmaktır.

Üstelik olay, demokratik hak ve özgürlükleri genişletme vaadiyle işbaşına gelmiş bir hükümet döneminde yaşanmaktadır.

Hükümete sorumluluklarını hatırlatmak, dahası onun sanatçı olmayı övünç vesilesi yapan Başbakanını uyarmak, yaptığı işin anlamını sormak gerekiyor Bu olay karşısında sessiz kalınacak olursa, yarın bütün sanat, kültür, bilim çalışmalarının gericiliğin başlıca saldırı hedefi yapılacağı bilinmelidir.

Olay karşısında duyarlık göstermek, yalnızca sanat ve kültür adamlarının da işi değildir. Demokratik hak ve özgürlüklere yönelen her tehdit, tüm demokrasi güçlerinin çabasıyla boşa çıkarılmak durumundadır.

Son olarak, Brecht'e konan yasak, yerli burjuvazinin kültür fukaralığını, kişiliksizliğini sergiliyor.

Çapsızlığının, onu dünya çapında gülünç duruma düşürmesinden çekinmeyerek denli pervasız olduğunu gösteriyor. Ancak ilerici düşüncenin de gerçek zenginliğini ortaya koyması, gözdağı ve saldırılar karşısında duralamaması gerekiyor.

Dostlar Tiyatrosu ve tüm sanatçılarımız, gericiliğe karşı yalnız değildir. Çünkü onlar, demokrasi güçlerinin bütünlüklü mücadelesinin vazgeçilmez öğeleridirler. Demokrasi güçleri, gericiliğin her türlü saldırısın göğüsleyecek güç ve yetenekte olduklarını göstereceklerdir.

RADYO PROGRAMI

TRT — 1

17 EYLÜL 1979

05.00 Açılış, program ve kısa haberler. 05.05 Türküler, şarkılar ve oyun havaları. 06.00 Kısa haberler. 06.02 Bölgesel günaydın 07.20 Köye haberler — Radyolarımızda bugün ve reklamlar. 07.30 Haberler. 07.40 Sabahtan sabaha. 09.00 Kısa haberler. 09.02 Kadın dünyası 10.00 Kısa haberler. 10.01 Arkası yarın. 10.21 Bölgesel yayın ve reklamlar. 11.05 Türküler ve oyun havaları. 11.25 Hafif müzik. 11.40 Şarkılar. 12.00 Bölge haberleri. 12.05 Reklamlar 12.10 Öğle üzeri. 12.55 Reklamlar ve radyo-TV program haberleri. 13.00 Haberler. 13.15 Hafif müzik. 13.30 Bölgesel yayın ve reklamlar. 14.32 Müzik bahçesinden. 15.00 Kısa haberler. 15.01 Bölgesel yayın. 15.20 Dünden bugünden. 15.40 Hafif müzik 16.00 Bölge haberleri. 16.05 Türküler geçidi. 16.30 Şarkılar geçidi. 17.00 Kısa haberler. 17.02 Akşama doğru. 18.00 Kısa haberler 18.01 Çocuk bahçesi. 18.16 Bölgesel yayın ve reklamlar. 19.00 Haberler. 19.30 Bölgesel yayın. 19.55 Çevremizde yarın. 20.02 Çocuklar için on dakika. 20.12 Oyun havaları. 20.15 Köy dağarcığı. 20.40 Şarkılar. 21.00 Kısa haberler. 21.02 Türküler geçidi. 21.20 Tangolar. 21.40 Şarkılar. 22.00 Kısa haberler. 22.02 Hafif müzik. 22.22 Şarkılar. 22.40 Türküler. 23.00 Haberler. 23.10-01.00 Bölgesel yayın. 23.10 Beraber ve solo şarkılar. 23.40 Türküler ve oyun havaları. 11.10 Beraber ve solo şarkılar. konseri. 00.55 Kısa haberler. 01.00 Program ve kapanış. 01.05-05.00 Gece yarısı.

Gerçek *Sahibi* : Ali Kar, *Sorumlu Müdür* : Hamit Çaylı, *Adres* : Başmusahip sokak Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu, Istanbul, Tel: 28 27 41, *Baskı* : Hürriyet Ofset Tesisleri, 17 Eylül 1979 s. 5

SPOR

GERÇEK Temel Spor Dallarına Ağırlık Verecektir

Haftalık çıktığımız dönemde, kapitalist toplumlarda sporun gerçek sosyal işlevinden nasıl saptırıldığına, sporun ve sporcunun daha fazla kâr uğruna nasıl birer meta haline getirildiğine zaman zaman değinmiştik. Günlük yayınımızda ise bir spor köşesi vermeyi gerekli görüyoruz. Çünkü ne denirse densin günümüz dünyasında —ve ülkemizde— spor günlük hayatın bir parçasıdır.

Tabii, Gerçek'in spora bakışı «boyalı basın»ın spora bakışı ile aynı olmadığı için —hatta bir bakıma taban tabana zıt olduğu için— Gerçek'teki spor köşesi de «boyalı basın»ın spor sayfalarından, temelde farklı olacaktır.

Futbol sezonu başladı ve «boyalı basın»ın spor sayfalarındaki cümbüş de alabildiğine katmerlendi. Hoş futbolun oynanmadığı yaz aylarında da «boyalı basın»ın spordaki başlıca konusu futboldur ya! Anlatılacak maç olmazsa futbol piyasası ve futbolcu dedikodusu mu yok?!

Oysa futbol spor dallarından sadece birisidir. Hem de temel olmayan spor dallarından birisidir. Ne ki kitleler açısından cazip olan bir seyir yanı vardır. Bu nedenle de geniş kitlelerin ilgisini çekmektedir. İşte bu özelliğinden dolayı kapitalist düzenin açıkgöz işbilirleri futbolu düzenin gereklerine uygun bir şekilde çarpıtmasını bilmişlerdir. Futbol bir yandan kâr sağlayan bir «iş alanı» haline getirilirken, bir yandan da kimi firmaların veya kapital sahiplerinin reklam aracı olarak kullanılmıştır. Öte yandan da, geniş kitlelerin gündelik meselelerinden birisi haline sokulmuş ve özellikle genç emekçilerin siyasete ayırabilecekleri zamandan çalınarak, onların siyasetle uğraşmalarından çıkabilecek «tehlike»ler önlenmek istenmiştir.

Geri ve bağımlı kapitalist ülkelerde futbol iptilası daha da yaygın bir şekilde tutmuştur. Çünkü diğer sporlar, özellikle insan vücudunun dengeli ve sağlıklı bir şekilde gelişmesini sağlayan atletizm, yüzme vb. temel spor dalları, tesis, malzeme, vb. yatırımları gerektirirler. Oysa çok daha elzem okul, hastane, vb. yatırımlar için kaynak bulmakta zorluk çeken vurgun düzeninin bekçisi iktidarlar, bu gibi sporlara yapılacak yatırımları «lüks» diye görür ve gösterirler. Böyleyken yetersiz de olsa, kötü de olsa, futbol için stadyum inşa edilmesi ihmal edilmez. Aslında «lüks» olan spor tesisi yapmak değil, bir avuç asalak tekelcinin millî gelirden aldıkları yüzde 30'luk, yüzde 40'lık payları har vurup harman savurmalarıdır. Onların bencil tüketimlerinin cüz'i bir payı bile, ülkenin hem okul, hastane ihtiyacına yeter, hem de spor tesislerine!

Spordaki tavrımıza ışık tutacak bu başlangıçtan da kolayca anlaşılacağı gibi, Gerçek spor diye «futbolculuk» yapmayacaktır. Ancak bu Gerçek'in futbolu reddettiği anlamına gelmez. Futbolda bir spor dalıdır ve insani bir olaydır. Bu nedenle toplumsal işlevi ile uyumlu ve oranlı bir şekilde ele alınmalıdır. Gerçek de böyle yapacaktır.

Ancak hemen belirtelim ki, gerek dışımızdaki günlük basın, gerekse devletin radyo ve televizyonu o kadar çok futbol yayını yapmaktadır ki, bu konuda bize fazla ihtiyaç kalmayacaktır. Yani futbol konusunda gazetemiz haberden ve maç yorumundan çok, genel yorumlarla yetinecektir. Buna karşılık Türkiye'de hiç yayınlanmayan pek çok spor olayı geçmektedir. Sosyalist ülkelerin başarılı olduğu temel spor dallarındaki bazı önemli karşılaşmalar hemen tamamiyle —ve gayet tabii bilerek— es geçilmektedir. Gazetemiz, fazla iddialı olmamakla birlikte bu alandaki büyük boşluğu doldurmayı amaçlarından birisi olarak tesbit etmiştir.

Ülkemizde temel spor dallarının horlanılmış ve terkedilmiş olması bu alanlarla ilgili yayınları önemli ölçüde kısıtlamaktadır. Ancak bize yol gösteren sosyalizm ve baş meselemiz Türkiye emekçilerinin kurtuluşu olduğu için, spordaki bakış açımız da bu kapsam içinde şekillenecek, bir başka deyişle spor yayınımız, ülkemizin ve halkımızın meselelerinin tümünün bir parçası olarak ele alınacaktır.

Ahmet Kaçmaz:

hiçbirini yerine getirmeyerek, dahası halkın demokratik özlemlerine ters düşen girişimlerde bulunarak, emekçilere bir yarar sağlayamayacağını göstermiştir. En ibret verici olanı, faşist terörün MHP'den kaynaklandığı belliyken, CHP'nin bu fesat kaynağını kurutacak doğrultuda etkin çalışmalar yapmamış olmasıdır. Böylece daha da pervasızlaşan faşistler kahvede oturan sıradan yurttaşların dahi başına belâ kesilmişlerdir.

Üstelik CHP faşist zorbalık merkezlerinin üzerine gidilmesi doğrultusunda demokrasi güçlerinden yükselen talebe de kulaklarını tıkamış, sosyal demokrasinin de kuyusunu kazdığını açıkça ilan eden faşistler karşısında benzersiz bir siyasi miyopluk örneği vermiştir.

Böyleyken, CHP'ye oy verilmesini istemek emekçilerin gerçek eğilimlerine taban tabana zıt düşmekten başka sonuç vermez. Sol adına kendini en yetkili sananlar dahi işçilerden, emekçilerden CHP'ye oy verilmesini isteseler, bir sonuç alamazlar. Çünkü CHP'ye oy vermemeye kararlı geniş bir kitle vardır ve kimsenin gücü bu kitleleri yine CHP'nin peşine takmaya yetmez. Onlar artık **«kendi kurtuluşlarının kendi eserleri olmak zorunda olduğunu»** kavramakta ve sosyalizme, örgütlü sosyalist harekete yönelmektedirler.

Ne ki, içinde bulunduğumuz şartlarda, yine CHP'ye oy verilmesinin gerekçesini sol'un bölünmüşlüğüne ve dağınıklığına dayandırmak, bir ölçüde kafa bulandırabilir. Sosyalist hareketin birliğini özleyen ve bölünmüşlüğe tepki duyanların, bir bölümü bu gibi çağrıların etkisinde kalabilirler. Zaten CHP'ye oy vermemeye kararlı olan böyleleri, bölünmüşlüğe duydukları tepkiyi seçime önem vermemek ve sandığa gitmemek şeklinde gösterebilirler. İşte anti-faşist mücadelenin ve halkın çıkarları açısından en kötüsü de budur. Çünkü bu yoldan sosyalistlere verilmesi engellenen her oy, demokrasi saflarının kaybedeceği oylar olarak, MC partilerinin aktifine yazılacaktır. Ve böylece bir seçim zaferi kazanarak Hükümet'i çökertmeyi hesaplayan AP ve yandaşlarının değirmenine su taşımış olacaktır.

Hepsi bir yana, CHP'ye oy verilmesini, **birlikçi geçinerek** solun bölünmüşlüğüne dayandırmak hiç inandırıcı değildir. Çünkü seçimlere katılan sol partilerden biri, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, her zaman sosyalist birliği savunmuş, bu uğurda somut ve olumlu girişimlerde bulunmuştur. Ve nihayet bu seçimlerde CHP'nin solunda kalanlar için **seçim bloku** önerisi getiren, bu yolda yoğun çabalar sarfeden ve yabana atılmayacak sonuçlar elde eden yine TSİP'tir. Bu gerçekler biliniyorken, TSİP'in kararlı ve içten birlikçiliğini görmezden gelerek, bölünmüşlüğü «cezalandırmak» için de olsa CHP'nin desteklenmesini önermek, solda birliği önemsememekle eş anlamlıdır. Birlik konusunda samimi olunup olunmadığının bu seçimlerdeki kıstası TSİP'in birlikçi politikasına karşı takınılacak tavır olacaktır.

●

TSIP Yarımca Belediye Seçimlerine Katılıyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Kocaeli İl Örgütü tarafından yapılan açıklamaya göre TSİP Yarımcada 30 Eylül 1979 tarihinde yapılacak Belediye Başkanlığı ve Meclis üyeliği seçimlerine katılıyor.

Belediye Başkanlığına aday PETKİM'de işçi olarak çalışan Türkiye Sosyalist İşçi partisi üyesi Ahmet Köse gösteriliyor.

TSİP İl Örgütü tarafından yapılan açıklamada özetle söyle deniliyor.

«Tüm yarımca Halkının, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi saflarında 30 Eylül 1979 tarihinde yapılacak seçimlere katılması için ileri.

Tüm ilericileri, yurtseverleri, devrimcileri solun birliği için BARIŞ - DEMOKRASİ - BAĞIMSIZLIK ve SOSYALİZM MÜCADELESİNİN başarıya ulaşması için seçimlerde partimizi desteklemeye çağırıyoruz.»

Kağıt Üzerinde Üniversite

Eskişehir, (a.a.) — «Eskişehir'de üç yıl önce kurulan Anadolu Üniversitesi ve Tıp Fakültesinin kağıt üzerinde kalan bir üniversite olmaktan öteye gidemediği» ileri sürülmüştür.

DİSK'e bağlı sendikalar ve 21 demokratik kuruluş başkanları bugün ortak bir açıklama yaparak Eskişehir Tıp Fakültesinde halkın sağlığı ile oynandığını ve Tıp Eğitimini yozlaştırıcı şekilde çağ dışı anti-demokratik bir eğitim düzeyi kurulmaya çalışıldığını öne sürmüşlerdir.

Öte yandan, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan vekili Orhan Ciyeroğlu, Tıp Fakültesinde politikanın yapılmadığının ancak, bazı derneklerin fakülte içine girerek, anarşi yaratmak istediklerini söylemiştir.

Lokavt

dönemde lokavt ve toplu işçi çıkartmalarının daha da artacağı, işverenlerin toplu iş sözleşmelerini bağıtlasalar da hi daha ucuza işçi çalıştırmak amacıyla sendikalı işçileri tavsiye etmeye başlayacaklarına kesin gözüyle bakılmaktadır.

Yaşam koşullarının gittikçe zorlaşması, özellikle işçi sınıfı ve emekçi halkın üzerindeki olumsuz etkileri işçi işveren ilişkilerinde kendisini gösterdi. Sendikalı işçiler hayat pahalılığı karşısında dayanabilmek için günün koşullarının gerektirdiği toplu iş sözleşmeleri bağıtlamaya çabalamaktadırlar. İşverenler ise ekonomik bunalımı emekçi halkın sırtına yüklemek için demokratik, ekonomik hakları sınırlamaya, geriletmeye çalışmaktadırlar.

İşçilerin, sendikalaşma eğiliminin güçlenmesi karşısında işverenler iş yasasının, 13. ve 17. ayrıca zaman zaman da 24. maddesini işleterek tek tek ya da toplu olarak işçi çıkartmaktadırlar.

Son günlerde İnter Continental Oteli ve Ülker gıda maddeleri fabrikasında ve diğer iş yerlerinde başlatılan yasa dışı lokavt uygulamaları da güçlenen bu eğilimin kanıtları olarak açıkça görünmektedir.

İşçi işveren ilişkilerinin gün geçtikçe keskinleşmesi üzerine Türkiyedeki tekelci güçlerin kendi aralarında milyarları aşan grev ve lokavt fonları oluşturmaya başlamaları ve bu yönde çağırılar çıkartmaları da işverenin kendi kârlarını artırma doğrultusunda ne kadar kararlı olduklarının açık bir delilidir.

Bu gelişimlerin önümüzdeki dönemde grev, lokavt, direniş ve toplu işçi çıkarımı uygulamalarının gün geçtikçe daha da yoğunlaşacağını açıkça göstermektedir.

Ecevit Bugün Ankara'ya Dönüyor

Başbakan Bülent Ecevit 14 Ekim seçimleri dolayısıyla başlattığı seçim kampanyasının bir bölümünü bitirerek bugün Ankara'ya dönüyor. Cumartesi sabahı Adana'ya hareket eden Ecevit, daha sonra karayoluyla Hatay'a geçti. Ecevit yol üzerindeki Ceyhan, Dörtyol, Ayaz, Erzin ve İskenderun'da konuşmalar yaptı. Antakya'da düzenlenen açık hava toplantısında vatandaşlara hitap etti.

CHP Genel Başkanı Ecevit, Hatay'da yaptığı konuşmada, MHP'ni eleştirirken, bu partinin «kendi faşist öğretisini benimsemeyenlere, yaşam hakkı tanımayan bir baskı rejimiyle Türkiye'ye suskunluğun boğucu sükûnetini getirme hevesinde olduğunu» ifade ederek şöyle demiştir:

«Anadolu'nun binlerce yıllık uygarlıklar ve kültürler potasında kaynaşıp bütünleşerek oluşmuş Türk ulusunu, çağın insanlık anlayışına da, ulusal yapımıza da, Atatürk milliyetçiliğine de ters düşen bir ırkçılıkla bölmeğe kalkışmaktadırlar.»

Cumartesi günü uçakla İstanbul'a, oradan da Trabzon'a giden Ecevit, Rize ve Artvin ile bu illere bağlı bazı ilçelerde açık hava toplantılarında konuştu.

Demirel Gezisine Edirne'de Devam Ediyor

Konya (a.a.) — Propaganda gezisinin Konya etabını tamamlayan AP Genel Başkanı Süleyman Demirel, bu sabah Edirne ve ilçelerinde kampanyasına devam edecek.

Gezisinin dördüncü gününde Karapınar ve Ereğli'de konuşan Demirel, oyların bölünmemesi isteğini yineledi ve MSP'den «anahtarcı kardeşlerim» diye söz etti. Hükümeti eleştirirken, «Bunlar miletin hükümeti değildir. Yandık dememek sizlerin elinde. Sandığa sahip çıkın. Her eserde her iyilikte bizim imzamız var. Bizden ne kemlik gördünüz?» diyen Demirel, MSP'nin de söz vermesine rağmen İmam Hatip okullarını açmadığını belirtti.

Demirel'in gezisinin Konya etabında çok sıkı güvenlik önlemleri alındı, alana girmek isteyenlerin üstleri arandı.

ULUSAL DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLER İÇİN

— Ulusal demokratik ilkelerin özü, ulusların arasındaki zora dayalı her türlü bağa karşı çıkmak ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmaktır.

— Bu nedenle, ulusal demokratik hak ve istemler üzerindeki her türlü baskıya ve egemen milliyetçiliğe karşı çıkmak asgari demokratik görevdir.

— Başka ulusları ezen bir ulusun kendisinin de özgür olamayacağı gerçeğinden yola çıkarak, ulusal baskılara karşı tüm demokratik güçler birleşmelidirler. Gerçek kardeşliğin bu önkoşulu, ancak halk güçlerinin dayanışmasıyla sağlanabilir.

— İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Sonuç Belgesi ve Avrupa İnsan Hak larını Koruma Sözleşmesi gibi, Türkiye'nin de altına imza koyduğu önemli uluslararası demokratik belgelerde yazılı tüm ulusal demokratik ve kültürel haklar hayata geçirilmelidir.

— Faşizmin, şovenizmin ve her türlü siyasal gericiliğin Türkiye'de özel olarak sistemlice körüklediği Sovyet, Kürt ve Yunan düşmanlığına karşı, halkların kardeşliğine düşman tüm uygulama, politika ve propagandalara karşı, egemen milliyetçiliğin demagojilerine ve oyunlarına karşı demokratik ilkeler hayata geçirilmelidir.

— Anayasada yazılı olduğu halde kâğıt üzerinde kalan ve yurttaşlar arasında ırk, dil, din, mezhep ayırımı gösterilmemesini öngören demokratik hükümler hayata geçirilmelidir.

— Helsinki Belgesinin 7 ve 8. ci maddelerinde yazıldığı şekilde ulusal dil ve kültürlerin önündeki anti-demokratik barikatlar kaldırılmalı, tüm yurttaşlara istediği dilden, okuma, yazma, yayın çıkarma ve eğitim yapma hakkı ve olanağı tanınmalıdır.

●

TSİP: «ANAYASA DEĞİSİKLİĞİ İÇİN CHP-AP İŞBİRLİĞİNE ÇALIŞILIYOR»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Çağatay Anadol, Anayasanın geriye doğru değiştirilmesi konusunda AP önerisine CHP'nin açık kapı bıraktığını söyliyerek bu konuda «CHP-AP işbirliğinin sağlanması için yoğun çabalar sürmektedir» demiş ve CHP grup başkan vekili Altan Öymen'in değişiklik için 'yeşil ışık' yaktığını söylemiştir.

Çağatay Anadol verdiği demeçte özetle şöyle demiştir:

«AP'nin getirmek istediği anti-demokratik Anayasa değişikliği önerisine karşı CHP tavır almamıştır. CHP grup başkan vekillerinden Altan Öymen, bu konuda verdiği demeçte, «o ayrı bir konu» demiş ve Anayasanın değiştirmek gerekebileceğini ima ederek, bu konudaki anti-demokratik çabalara yeşil ışık yakmıştır.

Bilindiği gibi sermaye çevreleri ve diğer çeşitli baskı grupları iki partinin anayasa değişikliği konusunda işbirliği yapmaları için yoğun çaba göstermektedirler. CHP bu çabalara ve değişiklik taleplerine karşı vaziyet almayarak konuyu bir pazarlık malzemesi yapmak dileğindedir.»

Çağatay Anadol, 12 Mart döneminde 60 kadar maddesiyle geriye doğru değiştirilen 1961 Anayasasındaki son demokratik kalıntıların da, böylece yokedilmek istendiğini söyliyerek, bütün demokrasi güçlerinin bu yeni gerici emellere karşı güçbirliği halinde ortak mücadele varmelerini istedi.

●

Maden-İş

ile toplu pazarlık için belirlediği hedefleri de şöyle açıklamıştır.

«İzleyeceğimiz ücret politikası, satın alma gücümüzü enflasyona karşı korumak ve geliştirmektir. Son 20 ayda enflasyon oranı yüzde 176'ya varmıştır. Doğaldır ki bu artışa ek olarak bir ücret politikası yürüyeceğiz. MESS Başkanının belirttiği makul ölçü, bizim için budur. Bu ölçü, kendi sübjektif görüşlerimizden değil, enflasyonist gidişin nesnel dayatmaları sonucu, bilimsel olarak bulunan bir ölçüdür.

Ücret politikası yanısıra, çalışma sürelerinin azaltılması, yasal izin sürelerinin arttırılması, iş güvencesinin ve işyeri güvenliğinin sağlanması, işçi sağlığına önem verilmesi, genç işçilerin ve kadın emekçilerin özel olarak korunması gibi sosyal hak istemlerimiz olacaktır.»

Kemal Daysal'ın verdiği bilgiye göre, Türkiye Maden-İş üyesi işçilerin en yoğun olduğu MESS'e bağlı işyerleri, 3000'e yakın üye ile Oyak Renault, 2500 üye ile Profilo grubu ve yine 3000 üye ile Arçelik'in Gebze ve Eskişehir'deki fabrikalarıdır..

●

D, Toprak İs Engenleniyor

Ankara, 15 (anka) — Devrimci Toprak - İş sendikası, devlet üretme çiftliklerindeki örgütlenme çalışmalarının devlet üretme çiftlikleri genel müdürlüğünce genellendiğin ileri sürmüştür.

Devrimci Toprak - İş sendikası tarafından yapılan açıklamada, GÜÇ Genel Müdürlüğüne bağlı 5 işyerinde çalışan yüzlerce işçinin kendi sendikalarında birleşmesi üzerine Ankara'daki GÜÇ Merkez Atölyesi işyerinde üye işçilere yoğun baskı uygulandığını belirtmiştir.

Gerçek Durum

Sosyal demokrasiye bağlanan umutlar kaçınılmaz olarak suya düştü. İşte bu ortamda, faşistler ve işbirlikçileri kitlelerde karamsarlık yaratmak, onları çözümsüz bırakmak ve gitgide azgınlaşan faşist saldırılar eşliğinde bir dizi komployla iktidara gelmek planını uyguluyorlar. 1930'lar Almanyasındaki aciz ve teslimiyetçi sosyal demokrat iktidara karşı Hitler'in Nazi politikası, günümüz Türkiye'sinde faşistlerin başbuğu tarafından taklit edilmektedir.

Yaşanılan siyasal keşmekeş içinde burjuvazi yurttaşlara CHP ile MC alternatiflerinden birisini, veya bir askeri diktayı —yada aynı anlama gelen Güney Kore, Brezilya tipi bir faşizmi— sunuyor. Yani halka «ölümlerden ölüm beğen» diyor.

Bizce asıl bozulması gereken oyun budur. Hepsi burjuva sınıf egemenliğine, onun sömürüsüne, anti-demokratizmine, şovenizmine hizmet edecek bu alternatiflere karşı biricik çözüm yolunun emekçi halk hareketini güçlendirip iktidar hedefine yöneltmekten geçtiği bellidir.

Geniş kitlelerin karşı karşıya bulundukları değişik burjuva kombinezonlarının bozulması, halk güçlerinin sosyalizm öncülüğündeki siyasal cephede toplanmasından geçer.

Ancak bu görevin başarılmasıyla, ülkenin siyasal arenasındaki güçler dengesi halk lehine değişmeye başlayabilir. Ancak bu şekilde burjuvazinin değişik siyasal alternatiflerine karşı halkın tek ve gerçek alternatifi yükselebiilr.

Sosyalist ve ilerici güçler açısından bizce bugün asıl gerçekleştirilmesi gereken görev budur. Böyle bir ödev ise bölünmüş durumdaki sosyalist hareketin birleşmesini ve merkezileşmesini sağlamayı, sosyalist olsun ya da olmasın tüm demokratik güçlerin birlikteliğini ve işbirliğini başlatmayı gerektirir. Bu iki görev, biribirini dışarlamayan, tersine biribirini bütünleyen ögelerdir.

Sosyalist hareketin birliği ve genel devrimci-demokratik mücadele güçlerinin birlikteliği şeklinde formülleştirdiğimiz bu politika, Türkiye'deki tüm devrimci-ilerici akımların sınıfsal ve ulusal baskıya karşı güçlerini birleştirmeleri amacına yöneliktir. Ancak bu şekilde Türkiye'de sosyalist, ulusal demokratik ve diğer ilerici hareketlerin ortak bir mücadele cephesinde toplanmaları mümkündür.

Gazetemiz, halk güçlerinin gündemindeki bu en güncel ve en önemli göreve katkı getirmeyi gündeminin birinci maddesine koymuştur. GERÇEK Gazetesi, sosyalist siyasal güçlerin birliği, işçi sınıfının sendikal birliği, bütün demokratik güçlerin birlikteliği, kısaca tüm halk güçlerinin birliği yolunda görev yaparken, siyasal gerçeklerin açıklanması işlevini de etkinleştirme kararındadır. Özellikle kitlelerin içinde bulunduğu siyasal ortamda ve politik dikkatlerinin arttığı seçim döneminde siyasal gerçeklerin açıklanması kampanyasının özgül bir önemi olacaktır.

Sınırlı olanaklarla çıkan bir günlük gazetenin şimdilik 6 sayfa olan hacminin her satırını, her santimini, topyekûn halk hareketinin ve onun sosyalist ve demokratik birliğinin hizmetinde değerlendirmek amacımızdır. Bu konuda okurlarımızın yazı, öneri, uyarı ve eleştirileri, ya da maddi, manevî her türlü katkıları kuşkusuz ki, çabalarımıza güç katacaktır.

FBI, Seberg Hakkında İftira Kampanyası Açtığını Kabul Etti

Washington — Amerikan Federal Polisi FBI, geçen hafta Paris'te intihar etmesiyle büyük siyasi yankılara yol açan sinema sanatçısı Jean Seberg hakkında uydurma haberler yaydığını kabul etti.

FBI'ın açıklamasına göre, 1970'lerde zenci haklarının savunuculuğunu üstlenen Jean Seberg'in itibarını kamu oyu önünde sarsma amacıyla Seberg hakkında bir iftira kampanyası açılması fikri, Los Angeles şubesi tarafından ortaya atılmıştı. Konu gizli bir muhtıra ile FBI Genel Merkezine duyurulmuştur. O tarihlerde Edgar Hoover'in başkanlığını yaptığı FBI merkezi iftira kampanyası fikrini «şahane» olarak nitelemişti. Bunun sonucunda dedikodu yazarlarından birine Seberg'in Kara Panterler hareketinin liderlerinden birinden hamile kaldığını öne süren bir haber yazdırılmış ve bu uydurma haber büyük tirajlı «Los Angeles Times» gazetesinde yayınlanmıştı.

O tarihlerde Seberg'den boşanmak üzere mahkemeye başvurmuş olan ikinci kocası Romain Gary, sanatçının haberi okuduğunda 7 aylık hamile olduğunu, ve bebeğin babasının da kendisi olduğunun kesinlikle bildiğini söyledi. Ancak Seberg haberi okur okumaz şok geçirmiş ve kendini yoğun bir çalışmaya vermesinin sonucu bebek ölü doğmuştu. Gary, «FBI bu haberi yazdırmakla Seberg'i mahvetti» dedi ve sanatçının bir daha kendini toparlayamayarak sonunda intihar ettiğini belirti.

İstanbul'un Günlük Fuel-Oil İhtiyacı 6650 Ton

Önümüzdeki kış aylarında İstanbul'daki konutların fuel-oil gereksinmesinin günde 6.650 tona ulaşacağı saptanmıştır. İstanbul Ticaret Odası yetkilileri akaryakıtın kuponla dağıtılmasını önermiş ve ihtiyacın ancak bu şekilde karşılanabileceğini öne sürmüşlerdir.

İTO yetkililerinden alınan bilgiye göre İstanbul'da 1978 yılı içinde toplam tüketim 1,5 milyon ton olarak gerçekleşirken bunun 900 bin tonu kalorifer yakıtı, 600 bin tonu ise sanayi yakıtı olarak kullanılmıştır.

İstanbul'un 180 günlük kış dönemi boyunca fuel-oil ihtiyacının günde 6.650 ton olarak saptandığını bildiren yetkililer içinde bulunduğumuz koşullarda bunun karşılanmasının imkânsız olduğunu kaydederek şöyle konuşmuşlardır: «İstanbulda fuel-oil dağıtımı serbest piyasada oluşacak yüksek fiyatlara göre gerçekleştirilecek olursa bir taraftan fuel-oil tüketiminin azalmasına ve dolayısıyla tasarruf edilmesine yol açılırken, diğer yandan satın alma gücü düşük olan alıcıların fuel-oil'e ihtiyaçları çok zaruri de olsa piyasadan çekilmelerine neden olacaktır.»

İstanbul Ticaret Odası yetkilileri fuel-oil fiyatlarına tavan konmasını ve dağıtımda konutlar için 1977 yılı fiili tüketimin esas alınmasını isteyerek yapılacak tahsislerde kupon sisteminin uygulanmasını önermiştir.

Atatürk Üniversitesine Bağlı Fakülte ve Yüksek Okulların Açılış Tarihleri Belirlendi

Erzurum, (a.a.) — Atatürk Üniversitesine bağlı fakülte ve yüksek okullarda 1979-1980 öğretim yılı başlama tarihleri belirlendi.

Öğrenci İşleri Müdürlüğünden bildirildiğine göre bağlı Fakülte ve Yüksek Okulların açılış tarihleri şöyledir:

— Ziraat Fakültesi, 1 Kasım
— Edebiyat Fakültesi, 18 Ekim
— İslami İlimler, 22 Ekim
— Diş Hekimliği Fakültesi, 15 Ekim
— Temel Bilimler ve Yabancı Diller Yüksek Okulu, 5 Ekim
— Fen Fakültesi, 1 Ekim
— Tıp Fakültesi, 15 Ekim
— İşletme Fakültesi, 5 Kasım

●

DEMİR MADENİ KAMULAŞTIRILDI

Ankara, (a.a.) — Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, özel sektörleriyle işletilen 8 demir madenini kamulaştırılmasını kararlaştırdı. Kamulaştırılan sahalardaki demir cevheri, Türkiye demir ve çelik işletmeleri Genel Müdürlüğü'nce işletilecek.

Kamulaştırılan demir madenleri Malatya, Adana, Balıkesir, Ankara ve Erzincan'dadır.

Güncel Taleplerimiz

Bütün emekçi halk güçlerinin çıkarlarını ve taleplerini dile getiren GERÇEK Gazetesi, içinde bulunduğumuz seçim döneminde değişik sosyal kesimlerden ve meslek gruplarından tüm emekçilerin ivedi istemlerini yeniden ve yeniden savunacaktır.

Emekçi kitlelerin gerçek ve nihai kurtuluşu ancak halkın kendi öz iktidarının kurulmasıyla mümkün olabilir. Ama halk güçleri, sosyalizm önderliğinde bu iktidar mücadelesini, güncel ekonomik-demokratik emekçi talepleriyle bütünleştirmelidirler. Bu şekilde elde edilen demokratik ve ekonomik kazanımları, sosyal devrim mücadelesinin hizmetine sunarak iktidar mücadelesini güçlendirmek gerekir.

Bugün emperyalistlerden ve yerli işbirlikçilerinden kaynaklanan politika ve uygulamalar nedeniyle siyasal demokrasi konusunda, işçilerin, köylülerin, memur ve teknik elemanların, kadın ve çocukların, tüm dar gelirli çalışanların hakları ve talepleri üzerinde, ezilen ulusun insan temel, hak ve özgürlükleri, ulusal demokratik ve kültürel hakları üzerinde baskılar vardır.

İşte, halk güçlerinin nihai kurtuluş mücadelesinde, güncel bakımdan yeni demokratik mevzilerin ve ekonomik, siyasal hakların elde edilmesi, halk hareketinin bileşenlerinden sosyalist ve demokratik mücadelenin bütünleştirilmesi ve ikincinin birinciye bağımlı kılınması açısından önemlidir.

GERÇEK gazetesi bu güncel ve ivedi taleplerimizin en demokratik seçim ortamında burada topluca sıralarken, bunların pek çoğunu ayrı ayrı ve ayrıntılı olarak ileride ele alacak ve bu talepler için mücadele eden güçlerin işbirliğine katkı getirmeye çalışacaktır.

TÜRKİYE'NİN DEMOKRATİKLEŞMESİ DOĞRULTUSUNDA

— Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.

— Faşist odaklar dağıtılmalı, MHP, ÜGD ve diğer faşist örgütler kapatılmalı, sorumluları cezalandırılmalıdır.

— 12 Mart döneminde Anayasa'da yapılan anti-demokratik değişiklikler iptal edilmeli, Anayasa demokratlaştırılmalıdır.

— Başta 141-142 olmak üzere, fikir ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen her türlü ceza kanunu maddesi kaldırılmalıdır.

— Kitaplar, yayın organları ve sanat eserleri üzerindeki yasaklamalara son verilmelidir.

— Siyasi partiler ve seçim kanunu demokratlaştırılmalı, bütün halkın hayatın her alanında ve her sosyal ve ekonomik birimde, siyasi örgütlenme dahil olmak üzere, serbestçe örgütlenmesini sağlayacak hale getirilmelidir.

— Adalet mekanizması siyasi iktidarların tesirine maruz kalmayacak şekilde düzenlenmeli, askeri mahkemeler kaldırılmalı, savcıların tayini hakimlerle aynı esasa getirilmeli, mahkemelerin halkın oyuyla işbaşına gelmesi sağlanmalıdır.

— İdam cezası kaldırılmalıdır.

— Gözaltı süresi hiç bir durumda 24 saati geçmemelidir.

— Faşistler ve gericiler dışında, siyasi nedenlerle cezaevinde bulunan tüm tutuklu ve mahkumlar serbest bırakılmalıdır.

— Jandarma, komando ve polis baskısına son verilmeli, dayak, işkence ve keyfi muameleler ve rüşvet sona erdirilmeli, sorumluları mutlaka cezalandırılmalıdır.

— Sağlık hizmetleri tüm yurttaşlara parasız olarak sağlanmalıdır.

— Gecekondu yıkımı kesin olarak yasaklanmalıdır.

— Konut kiraları, her belediye çevresinde, sendikaların, belediyelerin ve kiracı temsilcilerinin katılacağı bir komisyon tarafından tespit edilmelidir.

İŞÇİ SINIFIMIZ İÇİN

— Sekiz saatlik işgünü her yerde uygulanmalıdır.

— Hafta sonu tatili iki gün olmalıdır.

— Ne sebeple olursa olsun işçinin ücretinden kesinti yapılması yasaklanmalıdır.

— İşçilerin işten çıkartılmalarında, işyerinde işçilerden seçilmiş disiplin komitesi kararı dışında kimsenin yetkisi olmamalıdır.

— Asgari ücret, işçinin kendisinin ve ailesinin bilimsel olarak tespit edilmiş yaşama standardını karşılayacak şekilde, her belediye çevresinde, belediye ve sendika temsilcilerinden oluşacak asgari ücret komiteleri tarafından belirlenmeli ve her yıl yeniden saptanmalıdır.

— Mevcut sigorta kurumları, kesin olarak işçilerin denetimine ve yönetimine verilmelidir.

— Genel grev ve dayanışma grevi yasallaşmalıdır.

— İş kanunu demokratlaştırılmalı, tarım işçileri de bu kanun kapsamına alınmalıdır.

— Lokavt kaldırılmalı ve suç sayılmalıdır.

— İşsizlik sigortası kurulmalıdır.

— Çalışma hayatını ilgilendiren her türlü mevzuat demokratlaştırılmalıdır.

— Sendikasız, sigortasız işçi çalıştıranlar cezalandırılmalıdır.

— Referandum yasallaşmalıdır.

EMEKÇİ KÖYLÜLER İÇİN

— Topraksız ve az topraklı köylüye geçimini sağlayacak kadar toprak verilmelidir.

— Taban fiyatları emekçi köylüyü gözetecek şekilde tespit edilmelidir.

— Emekçi köylülerin kooperatif, birlik vb. ekonomik ve demokratik örgütlenmesi önündeki her türlü anti-demokratik engel kaldırılmalıdır.

— Emekçi köylülerin tefecilere ve bankalara olan tüm borçları silinmeli, ve ipotekler kaldırılmalıdır. Tefecilik yapanlar ağır hapisle cezalandırılmalıdır.

— Özel durumları olan orman ve dağ köylülerinin ürünlerinin değerlendirilmesinde gerekli kolaylıklar gösterilmeli, yaşama ve çalışma koşulları köylüler yararına düzenlenmelidir.

— Emekçi köylülerin, tarımda ve hayvancılıkta, üretimi artıracak ileri teknolojiden yararlanmaları için gerekli kolaylıklar gösterilmelidir.

MEMURLAR İÇİN

— Tüm memurlara grevli-toplusözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.

— Memurların siyasi örgütlenme ve faaliyetlerini yasaklayan kanun maddeleri kaldırılmalıdır.

— Memurların terfi, nakil vb. özlük işlemleri, bakanlıklardan bağımsız özerk bir kurul eliyle gerçekleştirilmeli, ilerici-demokrat memur kıyımına son verilmelidir.

KADINLAR İÇİN

— Kadın-Erkek ayırımı yapılmaksızın eşit işe eşit ücret verilmelidir.

— Kadın sağlığına zarar veren alanlarda kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.

— Fuhuş kesin olarak yasaklanmalı, teşvik edenlerin cezaları ağırlaştırılmalıdır.

— Analık ve çalışma koşulları bağdaştırılmalı; çalışan annelerin çalışma koşulları çocuklarının sağlıklı beslenmesi, eğitilmesi ve yetiştirilmesini sağlayacak şekilde düzenlenmelidir.

GENÇLİK İÇİN

— Seçme yaşı 18'e, seçilme yaşı 21'e indirilmelidir.

— Öğrenimdeki bilim ve öğrenim özgürlüğünü kısıtlayan, öğrencilerin demokratik örgütlenmesini engelleyen tüm anti-demokratik mevzuat ve uygulamalara son verilmelidir.

— Yüksek öğrenime giriş üzerindeki kısıtlamalar tümüyle kaldırılmalı, her öğrencinin istediği yerde ve dalda yüksek öğrenim görmesi sağlanmalıdır.

— 16 yaşından küçüklerin çalıştırılması yasaklanmalı, 16-18 yaş arasında işgününün 6 saatle sınırlandırılmalıdır.

BAĞIMSIZLIK VE BARIŞ İÇİN

— Ülke bağımsızlığına ve egemenliğine karşı olan bütün emperyalist kuruluşlardan, NATO başta olmak üzere, çıkılmalıdır.

— ABD ile olan ikili antlaşmalar tek taraflı feshedilmeli, yenilerine olanak verilmemeli, ülkemizdeki her çeşit Amerikan üssü kapatılmalıdır.

— Bölge ve dünya barışına katkı getirecek, yumuşama sürecine yardımcı olacak bir dış politika izlenmeli, barış içinde birlikte yaşama ilkesi benimsenmelidir.

— Sosyalist ve bağlantısız üçüncü dünya ülkeleriyle iyi ilişkiler geliştirmek, bu ülkelere karşı dostluk ve işbirliği politikası gütmek, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe karşı verilen ulusal kurtuluş hareketlerini ve ulusal demokrasi mücadelelerini desteklemek halkımızın talebidir.

— Amerikan emperyalizminin Türkiye'yi sosyalist ülkeler ve Orta Doğu halklarına karşı bir ileri karakol olarak kullanarak, bölgede yarattığı gerginliği arttırmasına karşı bağımsızlık ve barış güçleri birleşmelidirler.

— Komşu devletlerle olan uyuşmazlıklarda zora başvurulmamalı, sorunlar, görüşmeler yolundan, barışçıl yöntemlerle çözülmelidir.

— Emperyalist silah tekellerin Türkiye ile Yunanistan arasında gerginlik yaratmak suretiyle kışkırttığı silâhlanma yarışına son verilmelidir.

— Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenliğine ve bağlantısızlığına saygı gösterilmeli, bu amaçla öncelikle Birleşmiş Milletler kararları uygulanmalı, adada her iki toplumun da haklarını güvence altına alacak bir statünün adil ve kalıcı bir çözüm olarak getirilmesi için Birleşmiş Milletler çerçevesinde bir uluslararası konferans toplanmalıdır.

— Türkiye, Doğu Akdeniz'in güvenliği için, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Sonuç Belgesinde (Helsinki Belgesinde) yazılı ilkelere uymalıdır.

Devamı 5. sayfada

Gerçek Konuşalım

Hüseyin Hasançebi

Ne Cüret

En çok satan sağcı bir gazetenin köşe yazarlarından biri, işçi sınıfımıza «haydut» denmesinden çok hoşlanmış.

Türkiye'de işçiler «hayduttur» diyen gazete, Almanya'da yayınlanan gerici-faşist kırması bir gazete.

Bu Alman gazetesine göre bizim işçilerimiz bir Alman firmasının Türkiye'de iflâs etmesine sebep oldukları için «haydutmuş»lar.

Türkiye'de yatırım yapacak olan yabancı iş adamları, öncelikle işçi sınıfımızın «haydutluklarıyla» uğraşmak zorunda imişler.

Sermayenin tercümanı Alman işadamlarının işçi sınıfımıza yakıştırdığı sıfatı dolamış parmağına. Tercüme ediyor ve işçilere küfrediyor.

Daha çok İnter Continental Oteli işçilerine «haydut» diyor bu gerici yazar. CIA'dan ITT şirketine kadar uzanan kuşkulu ilişkilerin tercümanı, İnter patronunun «Türkiye'de otelciliğe şeref» kazandırdığını söylüyor. Patronun lokavt ilân edip otelini kapatmasından işçileri sorumlu tutuyor.

Bu oteli kimlerin kullandığı veya kullanabileceği, 1977 1 Mayıs'ında görülmüştür. 36 Emekçinin kanı bu otelin pencerelerine sıçramıştı o gün.

Burjuvazi, sömürü, talan ve haydutluklarına çoğunlukla bir kılıf geçirme gereği duyar. Her melâneti işler ama, kılıfını da hazırlar. Bizde burjuvazi ve onun tercümanları buna bile gerek görmüyorlar. İşçilere açıkça küfrediyorlar. İşçi ücret istediği için, alamayınca yasal grev hakkını kullandığı için patronlar ise, greve karşı, yasal olmayan lokavt yoluna başvurup işçileri sokağa döktüğü için, hep işçi «hayduttur» bunlara göre.

Ama bütün bunlara rağmen, işçi sınıfının bilinçlenmesinde oynadığı rolü inkâr etmemek, hakkını teslim etmek gerek «bu basın çetesi»nin!

İşçilere küfretmekle kalsalar iyi. Her gün sayfalarında sosyalistlere küfrediyorlar. Sosyalistleri: **«İşçi sınıfının iktidarını kurmak istemekle»** suçluyorlar.

Hem de bunu, işçilerin gözlerine baka baka söylüyor ve yazıyorlar.

Sahi, işçiler ne düşünür dersiniz bu durumda?

İşçilerin ne düşündüğünü bilselerdi korkudan dudakları uçuklardı.

Cür'etleri, bilgisizlikleridir.

Grev Hakkına Yeni Saldırı Yöntemleri Deneniyor

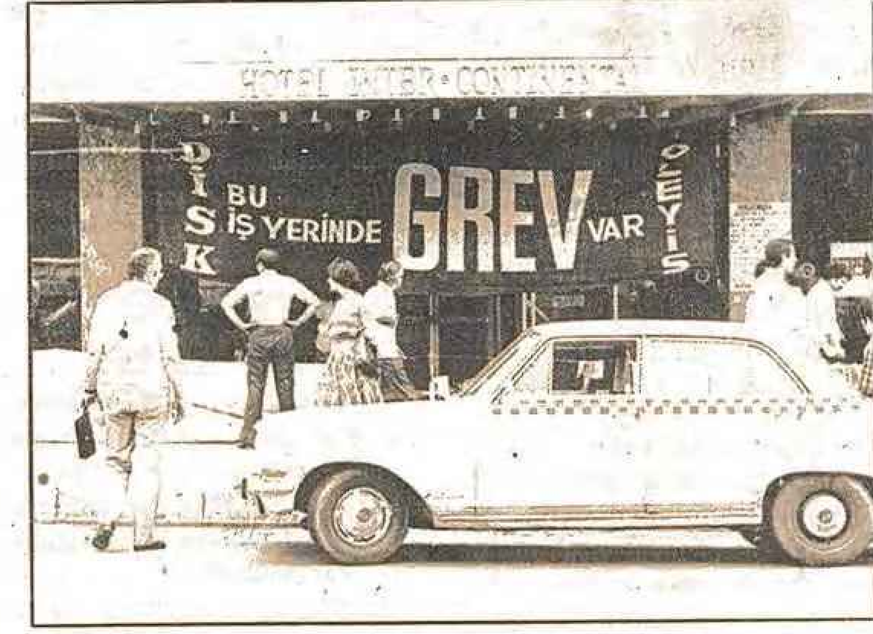
İnter Grevi ve Gerçekler

İnter. Continental Otelindeki grev 91. gününü doldurdu. 485 işçinin çalıştığı ve işletmeciliğini İnter-Continental Hotels (Netherlands Antilles) N.V. Şirketinin yaptığı bu otelde grevin başlaması üzerine işveren şirket, oteli kapattığını bildirerek işçilerin iş akitlerini feshetmiştir.

KAMUOYU YANILTILMAK İSTENİYOR

Kamuoyuna daha çok işçi-işveren arasında toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık biçiminde yansıyan ve yansıtılmak istenen bu grevi irdelediğimizde durumun hiç de böyle olmadığını, Türkiye'de sömürülerini sürdürmekte olan çok uluslu tekellerden ikisi arasındaki mücadelenin sonucunda işçilerin yasal haklarını elde etmek için greve gitmek zorunda kaldıklarını görmekteyiz.

Bilindiği gibi İ.C. Otelinin binası ve diğer demirbaşları

İstanbul Turizm ve Otelcilik A.Ş.'ne aittir. Bu anonim şirketin sermayesinin çok büyük bir bölümünü çokuluslu tekellerin Türkiye'deki bir uzantısı durumunda olan Osmanlı Bankasına ait bulunmaktadır. Otelin işletmeciliğini ise yine çokuluslu tekellerden birisi olan İ.C. Hotels (Netherlands Antilles) yapmaktadır. Bu şirket de uluslararası düzeyde çeşitli alanlarda faaliyet gösteren Pan-Am grubuna bağlıdır.

SÖMÜRÜ KAVGASI

İşte esas uyuşmazlık çokuluslu bu iki yabancı tekel arasında çıkmıştır. Aralarında kira mukavelesi adı altında kâr ortaklığı kuran bu iki tekel, daha sonra uyuşmazlığa düşmüşlerdir. Kendi aralarındaki anlaşmaya göre, İ.C. oteli işletecektir ve elde ettiği net gelirin yüzde 80'ini «kira karşılığı» adı altında İstanbul Turizm ve Otelcilik A.Ş.'ne verecektir. Bugüne kadar elde ettikleri kârı kendi aralarında bu şekilde paylaşan çok uluslu iki tekel, kârın bölüşümünde anlaşamamışlardır. İ.C. kârdan aldığı yüzde 20 hisseyi daha fazlaya çıkartmak istemiştir. Karşı taraf bu istemi kabule yanaşmamıştır. Bunun üzerine İ.C. Toplu sözleşme görüşmelerinin başlamasını beklemiş ve sözleşme görüşmelerinde uzlaşmaz bir tavır takınarak Oleyis Sendikasını grev kararı almak zorunda bırakmıştır ve işçiler greve başlamışlardır.

İ.C. burada bir taşla iki kuş vurmaya çalışırken, aynı şekilde İ.T. ve Otelcilik A.Ş.'de bir taşla birkaç kuş birden vurmaya çalışmaktadır. İ.C., işçilerin en doğal ve en haklı ekonomik demokratik istemlerini günün koşullarına göre çok fazla talep ediyor» diyerek kamuoyuna ilan edip, işçileri aşırı talepçi ve uyuşmazlığın, dolayısıyle grevin yaratıcısı olarak göstermeye, kendisine haklılık kazandırmaya çalışıyor. Bir yandan da kârdan elde ettiği payı, daha da artırmak için bu uzlaşmaz tavrı ile turizm sezonunda grevin başlamasına neden oluyor. Neden oluyor, çünkü grevin başlaması, otelin işlememesi, kâr elde edilmemesine yol açacak. Kâr elde edilmeyince İ. T. ve O.A.Ş.'de kira aldı altında kârdan pay alamayacak, alamayınca da daha az kâr'a razı olup, İ.C. şirketinin kârdan daha fazla pay alma oranını kabul etmek durumunda kalacak.

GREV HAKKINI KISITLAMA AMACI

Diğer yandan ise İ.T. ve O.AŞ. da boş durmuyor. O da hem kendisine uyuşmazlık çıkartan ortağı İ.C.'den kurtulmaya, hem de ekonomik demokratik haklarına bilinçli ve kararlı bir biçimde sahip çıkan Oleyis üyesi işçilerden kurtulmaya çalışıyor. Bunun için de «Ben işveren değilim, İ.C.'nin ortağı değilim. Ben sadece binanın sahibiyim» demek yolunu seçiyor. Bunları söylerken bir yandan da bir başka çokuluslu tekel olan Holyday-İnş. adlı şirketi devreye sokmaya çalışıyor. Holyday-İns adlı şirketle prensipte anlaşan İ.T. ve O.A.Ş., İ.C'nin işçilerin işlerine son vermesini ve oteli kapatıp gitmesini bekliyor. Böylece hem işçilerin kıdem tazminatlarını ödeme yükümlülüğünden kurtulacak, hem de yeni ortağı Holyday-İns. ile kendisine daha çok kâr getiren yeni bir mukavele imzalayacak. Fakat en önemlisi ise DİSK'e bağlı Oleyis Sendikasına üye olan bilinçli ve kararlı 485 işçiden kurtulacak. Ve yeni ortağı aracılığıyla işyerine asgeri ücretle yeni işçiler alacak ve İnter C.'yi Holyday yaparak sömürüsüne daha da katmerli olarak devam edecek.

> ## İnter Talepleri «Aşırı» mı?
>
> **İnter işçilerinin talep ettikleri ve işverenin de «çok fazla» diye yaygara koparttığı ekonomik - demokratik haklar, aslında İstanbul Sheraton otelinde yine OLEYİS'in yaptığı sözleşmede yer alan kazanımların aynısı. İnter işçileri, Sheraton'da olduğu gibi, birinci yıl için 6 bin, ikinci yıl içinse 5 bin 500 lira ücret artışı ve ayrıca her kıdem yılı için 200 lira kıdem zammı ve yılda 4 maaş tutarında ikramiye ve çeşitli yan ödemeler talep etmektedirler. Bütün bunların toplamı olarak, yasal kesintiler çıkarıldıktan sonra her işçinin eline geçen net ücret 7 ile 8 bin lira arasında olmaktadır. İşte İnter işverenine göre çok «aşırı» olan talepler!**

KANUNSUZ LOKAVT UYGULAMASI

Kendi kârlarına daha da çok kâr katmak için kendi aralarında kapışan bu iki tekel yasadışı ve insanlık dışı uygulamalarını sürdürüyorlar. İşletmeci görümünde olan ortak İ.C., yasalarda «yasal grev uygulanan bir işyerinde, grev uygulaması süresi içinde işçilerin iş akitleri feshedilemez» hükmü olmasına ve İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğünün resmi yazıyla bu yasa maddesini kendisine bildirmesine rağmen, grevdeki işçilere, işyerini kapattığı gerekçesiyle iş akitlerini feshettiğini bildiriyor. Hem de grev uygulanan bir işyerinin işverenlikçe kapatılamıyacağının yasalarda yazılı olduğunu bile bile ve Anayasaya aykırı olan «lokavt hakkını» kullanmak bahasına.

Diğer ortak İ.T. ve O.A.Ş. ise köşesine çekilmiş, yasal ve haklı grevlerini sürdüren ve yasaya aykırı olarak işlerine son verilen grevci işçilerin pes etmesini bekliyor. Bekliyor ki, o işçiler pes etsinler, grevden vazgeçsinler, üç-beş kuruş tazminata eyvallah deyip, başka yerlerde iş arasınlar. Ondan sonra kendisi yeni ortağı Holyday - İnş.'le oteli tekrar açacak, belki de daha önce de belirttiğimiz gibi adını da Holyday Oteli koyacak!

İşverenler —bu olayda çok uluslu tekeller —böylesine oyunlarla ve akla gelmedik tezgâhlarla işçi sınıfının en doğal ekonomik, demokratik mücadelesini baltalamaya, baskı altına almaya ve kendi kârları, daha fazla kârları uğruna yüzlerce, binlerce işçiyi sokağa atmaya, açlığa mahkûm etmeye çalışırken, onların borazanlığını yapan burjuva gazeteleri ve o gazetelerin köşelerine tünemiş, burjuvazinin borazancı başısı satılık kalemler işçileri «haydut»lukla suçluyor, tekellerin genel müdürlerinin ağzından işçi sınıfımıza küfür ediyorlar. İşçilerin istemlerini saptırmaya çalışıyorlar. Kamuoyunu yanıltmak, işçi sınıfımızı tecrit etmek istiyorlar.

İşçilerin gittikçe artan hayat pahalılığı karşısında istedikleri ücret zamlarını abartmaya çalışıyorlar, İ.C. şirketinin yanında saf tutup işçilere ve onların haklı istemlerine saldırıyorlar.

Tabii ki, işverenlerin bu oyunları ve tezgâhları sonuç vermeyecektir. Onların bir taşla bir kaç kuş vurma girişimleri ters tepecektir. Bilinçli ve kararlı İ.C. işçileri ve diğer işçiler bu oyunları sadece İ.C.'de değil, bütün işyerlerinde bozacaklardır. İ.C. otelinde çalışan 485 emekçi kardeşimizin üç aydan beri süren bilinçli ve kararlı mücadelesi bunun kanıtlarından biridir.

İ.C. işçileri mücadelelerinde kararlı olduklarını dosta, düşmana gösteriyorlar.

GREV HAKKI VE LOKAVTLAR KONULU PANEL

DİSK'in düzenlemiş olduğu Grev Hakkının kısıtlanması ve Lokavtlar konulu panel DİSK Araştırma Bürosu Başkanı Sadun Aren, İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, Gazeteci Şükran Ketenci'nin de katılmasıyla İstanbul'da işçilerine lokavt uygulanan İnter otelinde yapılmıştır.

Panel'e katılan konuşmacılar Grev hakkının kısıtlanması girişimlerini yererek lokavtın yasa dışı bir uygulama olduğunu savunmuşlardır. Toplantı da toplu sözleşme görüşmelerinin yoğunlaştığı son günlerde grev kısıtlamalarının alabildiğine yoğunlaştığı ve lokavt uygulamalarının giderek arttığı dile getirilmiştir.

Panelde bir konuşma yapan İstanbul Barosu Başkanı Av. Orhan Apaydın konuyu hukuksal olarak irdeleyerek, işverenlerin kanunların açıklarından yaralanıp çeşitli oyunlar çevirdilerini, emekçilerin bu oyunlara gelmemesi için haklı grevlerinde sonuna kadar yanlarında olacaklarını söylemiştir. DİSK Araştırma Bürosu Başkanı Prof. Sadun Aren, ise, işçi sınıfının şimdiye kadar kazandığı haklardan sözederek, ekonomik açıdan 1963 ten bu yana değişim değerine göre artışın olmadığını, tersine yüzde 16'lık bir düşme kaydedildiğini, buna karşılık son mali yılda işverenlerin zarar ediyoruz demelerine rağmen yüzde yüze varan kârlar elde ettiklerini söylemiştir. Toplantı DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Nebioğlunun konuşmasıyla sona ermiştir.

